

Deus Daniel. Et extraxit eum de lacu. Illos autem qui perditionis eius causa fuerant, intromisit in lacum: & deuorati sunt in momento coram eo. Tunc rex ait. Paueant omnes habitantes in vniuersa terra Deum Danielis: quia ipse est saluator, faciens signa & mirabilia in caelo & in terra: qui liberauit Daniëlem de lacu leonum.

P. 42. **Graduale.** Discerne causam meam Dñe: ab homine iniquo, & dolofo eripe me. **Ps.** Emitte lucem tuam, & veritatem tuam: ipsa me deduxerunt, & adduxerunt in montem sanctum tuum.

**Sequentia sancti euangelij
secundum Ioannem.**

Cap. 7. **I**n illo tempore: Ambulabat Iesus in Galilea. Non enim volebat in Iudæam ambulare: quia querebant eum Iudæi interficere. Erat autem in proximo dies festus Iudæorum, scenopogia. Dixerunt autem ad eum fratres eius. Transi hinc, & vade in Iudæam. vt & discipuli tui Videant opera tua quæ facis. Nemo quippe in occulto quicquam facit, & querit ipse in palam esse. Si hæc facis, manifesta te ipsum mundo. Neque enim fratres eius credebant in eum. Dixit ergo eis Iesus. Tempus meum non dum aduenit: tempus autem vestrum semper est paratum. Non potest mundus odisse vos. Me autem odit: quia ego testimonium perhibeo de illo, quia opera eius mala sunt. Vos ascendite ad diem festum hunc. Ego autem non ascendam ad diem festum istum: quia tempus meum non dum implendum est. Hæc cum di-

xisset, ipse mansit in Galilea. Vt autem ascenderunt fratres eius, tunc & ipse ascendit ad diem festum, non manifeste, sed quasi in occulto. Iudæi ergo querebant eum in die festo, & dicebant. Vbi est ille? Et murmur multum erat de eo in turba. Quidam enim dicebant, quia bonus est. Alij autem dicebant, non, sed seducit turbas. Nemo tamen palam loquebatur de illo, propter metum Iudæorum.

Offertorium. Sperent in te omnes qui nouerunt nomen tuum Dñe: quonia non derelinquis quæretes te: psallite Dño qui habitat in Sion. quonia non est oblitus orationes pauperum. **Secreta.**

Hostias tibi Domine, deferimus immolandas: quæ temporalem consolationem significant: vt promissa non desperemus æterna. Per Dominum nostrum Iesum.

Vel Protege nos. vel Oblatis.

Communio. Redime me, Deus Israël, ex omnibus angustijs meis.

Postcommunio.

DA, quæsumus omnipotens Deus: vt quæ diuina sunt iugiter exequentes, donis mereamur celestibus propinquare. Per Dominum nostrum Iesum Christum filium.

Vel Quæsumus Domine. vel.

Hæc nos, quæsumus.

Super populum. Oremus.

Humiliate capita vestra Deo.

DA nobis, quæsumus Domine, perseverantem in tua voluntate famulatum: vt in diebus nostris, & merito & numero, populus tibi ser-

uens augeatur. Per Dominum.

FERIA QVARTA.

Statio ad sanctum Marcellum.

Introitus.

Liberator meus de gentibus iracundis: ab insurgentibus in me exaltabis me: a viro iniquo eripies me Domine.

Psalm. Diligam te Domine fortitudo mea: Dominus firmamentum meum, & refugium meum, & liberator meus. Liberator meus.

Oratio.

Sanctificato hoc ieiunio. Deus, tuorum corda fidelium miserator illustra: & quibus deuotionis praestas affectum, praebe supplicantibus pium benignus auditum. Per Dominum.

Vel Ecclesiae tuae. **vel** Deus omnium.

Lectio libri Leuitici.

In diebus illis: Locutus est Dominus ad Moysen, dicens. Loquere ad uniuersum coetum filiorum Israel, & dices ad eos. Ego Dominus Deus vester. Non facietis furtum, Non mentiemini, nec decipiet vnusquisque proximum suum. Non periurabis in nomine meo, nec pollues nomen Dei tui. Ego Dominus. Non facies calumniam proximo tuo: nec vi opprimes eum. Non morabitur opus mercenarii tui apud te vsque mane. Non maledices surdo: nec coram caeco pones offendiculum: sed timebis Dominum Deum tuum, quia ego sum Dominus. Non facies quod iniquum est: nec iniuste iudicabis. Non consideres personam paupe-

ris: nec honores vultum potentis. Iuste iudica proximo tuo. Non eris criminator, nec susurro in populis. Non stabis contra sanguinem proximi tui. Ego Dominus. Non oderis fratrem tuum in corde tuo: sed publice argue eum, ne habeas super illo peccatum. Non queras vltionem: nec memore ris iniuria ciuium tuorum. Diliges amicum tuum, sicut te ipsum. Ego Dominus. Leges meas custodite. Ego enim sum Dominus Deus vester.

Graduale. Exaltabo te Domine, quoniam suscepisti me: nec delectasti inimicos meos super me. **Ps. 26.** Domine Deus meus clamaui ad te & sanasti me: Domine abstraxisti ab inferis animam meam: saluasti me a descendentibus in lacum.

Tractus. Domine, non secundum peccata nostra, quae fecimus nos: neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis. **Ps. 101.** Domine, ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum: cito anticipent nos misericordiae tuae: quia pauperes facti sumus nimis. **Ps. 78.** Adiuua nos Deus salutaris noster: & propter gloriam nominis tui Domine libera nos: & propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum.

Sequentia sancti euangelij secundum Ioannem.

In illo tempore: Facta sunt Encenia in Hierosolymis: & hyems erat. Et ambulabat Iesus in templo, in porticu Salomonis. Circundederunt ergo eum Iudaei, & dicebant ei. Quo usque animam nostram tollis? Si tu

es Christus, dic nobis palam, Respondit eis Iesus. Loquor vobis: & non creditis. Opera quæ ego facio in nomine patris mei, hæc testimonia perhibent de me. Sed vos non creditis, quia non estis ex ouibus meis. Oves meæ vocem meam audiunt: & ego cognosco eas, & sequuntur me: & ego vitam æternam do eis: & non peribunt in æternum: & non rapiet eas quisquam de manu mea. Pater meus, quod dedit mihi, maius omnibus est: & nemo potest rapere de manu patris mei. Ego & pater vnum sumus. Sustulerunt ergo lapides Iudæi, ut lapidarent eum. Respondit eis Iesus. Multa bona opera ostendi vobis ex patre meo propter quod eorum opus me lapidatis? Responderunt ei Iudæi. De bono opere non lapidamus te, sed de blasphemia, & quia tu homo cum sis, facis te ipsum Deum. Respondit eis Iesus. Nonne scriptum est in lege vestra: ego dixi, dii estis? Si illos dixit deos, ad quos sermo Dei factus est, & non potest solui Scriptura: quæ pater sanctificauit & misit in mundum, vos dicitis, quia blasphemus: quia dixit, filius dei sum? Si non facio opera patris mei: nolite credere mihi. Si autem facio: & si mihi non vultis credere, operibus credite: ut cognoscatis & credatis, quia in me est pater, & ego in patre.

Ps. 58. **Offertorium.** Eripe me de inimicis meis Deus meus: & ab insurgentibus in me libera me Dñe. **Secreta.**

Annue nobis misericors Deus: ut hostias placationis & laudis, syn

cero tibi deferamus obsequio. Per Dominum nostrum.

Vel Protege nos. **vel** Oblatis.

Communio. Lauabo inter innocentes manus meas, & circumdabo altare tuum Domine: ut audiam vocem laudis tuæ, & enarrem vniuersa mirabilia tua. **Postcommunio.**

Cælestis doni benedictione percepta: supplices te Deus omnipotens deprecamur: ut hoc idem nobis & sacramenti causa sit, & salutis. Per Dominum nostrum.

Vel Quæsumus Domine. **vel.**

Hæc nos, quæsumus.

Super populum. **O**rémus.

Humiliate capita vestra Deo.

Ad esto supplicationibus nostris omnipotens Deus: & quibus fiduciam sperandæ pietatis indulges, consuetæ misericordiæ tribue benignus effectum. Per Dominum.

FERIA QUINTA.

Statio ad sanctum Apollinarem.

Introitus.

Mnia quæ fecisti nobis Domine, in vero iudicio cisti: quia peccauimus tibi, & mandatis tuis non obediimus: sed da gloriam nomini tuo, & fac nobiscum secundum multitudinem misericordiæ tuæ.

Psalm. Beati immaculati in via, qui ambulant in lege Domini. **O**mnia, quæ fecisti. **O**rémus.

Praesta quæsumus, omnipotens deus: ut dignitas conditionis humanæ per imoderatiam sauciata, medicinalis

parsimoniae studio reformetur. Per.

Vel Ecclesiae tuae. vel Deus omnium.

Lectio Danielis prophetae.

In diebus illis: Oravit Daniel Dominum dicens. Domine Deus noster, ne, quia sumus, tradas nos in perpetuum propter nomen tuum: & ne dissipes testamentum tuum: neque auferas misericordiam tuam a nobis, propter Abraham dilectum tuum, & Isaac servum tuum, & Israel sanctum tuum: quibus locutus es, pollicens quod multiplicares semen eorum sicut stellas caeli, & sicut arenam quae est in litore maris. Quia Domine imminuti sumus plus quam omnes gentes: sumusque humiles in universa terra hodie propter peccata nostra. Et non est in tempore hoc princeps, & propheta, & dux: neque holocaustum, neque sacrificium, neque oblatio, neque incensum, neque locus primitiarum coram te, ut possimus invenire misericordiam tuam: sed in animo contrito, & spiritu humilitatis suscipiamur. Sicut in holocausto arietum & taurorum, & sicut in millibus agrorum pinguium: sic fiat sacrificium nostrum in conspectu tuo hodie: ut placeat tibi: quoniam non est confusio confidentibus in te. Et nunc sequimur te in toto corde: & timemus: & quaerimus faciem tuam, Ne confundas nos: sed fac nobiscum iuxta mansuetudinem tuam, & secundum multitudinem misericordiae tuae. Et erue nos in mirabilibus tuis: & da gloriam nomini tuo Domine. Et confundantur omnes qui

ostendunt servis tuis mala: confundantur in omnipotentia tua: & robur eorum conteratur. Et sciant, quia tu es Dominus Deus solus, & gloriosus super omnem terram, Domine Deus noster.

Garduale. Tollite hostias, & introite ^{Pf. 59.} in atria eius: adorate Dominum in aula sancta eius. ^{Pf. 37.} Reuelabit Dominus condensa: & in templo eius omnes dicentes gloriam.

Sequentia sancti evangelii secundum Lucam.

In illo tempore: Rogabat Iesum quidam Phariseus, ut manducaret cum illo. Et ingressus domum Pharisei, discubuit. Et ecce mulier quae erat in civitate peccatrix, ut cognovit quod Iesus accubuit in domo Pharisei, attulit alabastrum unguenti: & stans retro secus pedes eius, lachrymis coepit rigare pedes eius: & capillis capitis sui tergebat: & osculabatur pedes eius: & unguento ungebatur. Videns autem Phariseus, qui vocauerat eum, ait intra se: dicens. Hic si esset propheta, sciret utique quae & qualis esset mulier quae tangit eum, quia peccatrix est. Et respondens Iesus, dixit ad illum. Simon, habeo tibi aliquid dicere. At ille ait. Magister, dic. Duo debitores erant cuidam foeneratori: unus debebat denarios quingentos, & alius quinquaginta. Non habentibus illis unde redderent, donavit utrisque. Quis ergo eum plus diligit? Respondens Simon, dixit. Aestimo, quia is cui plus donavit. At ille dixit ei. Recte iudicasti. Et conversus ad mulierem, dixit Simoni. Vides hanc mulierem? Intra-

ui in domum tuam, aquam pedibus meis non dedisti: hæc autem lachrymis rigauit pedes meos, & capillis suis terfit. Osculum mihi nõ dedisti: hæc autem ex quo intraui, non celsauit osculari pedes meos. Oleo caput meum non unxisti: hæc autem unguento unxit pedes meos. Propter quod dico tibi. Remittuntur ei peccata multa, quoniam dilexit multum. Cui autem minus dimittitur, minus diligit. Dixit autem ad illam. Remittuntur tibi peccata tua. Et coeperunt qui simul accubebant, dicere intra se. Quis est hic, qui etiam peccata dimittit? Dixit autem ad mulierem. Fides tua te saluam fecit: vade in pace.

Pf. 36.

Offertorium. Super flumina Babylonis illic sedimus, & fleuimus: dum recordarēmur tui Siõn. **Secreta.**

Domine Deus noster, qui in his potius creaturis, quas ad fragilitatis nostræ subsidium condidisti, tuo quoque nomini munerera iussisti dicenda constitui: tribue quæsumus: vt & vitæ nobis præsentis auxilium, & eternitatis efficiant sacramentum. Per.

Pf. 118.

Prôtege. vel Oblatis.

Communio. Memento verbi tui seruo tuo Domine, in quo mihi spem dedisti: hæc me consolata est in humilitate mea. **Postcommunio.**

Quod ore sumpsimus Domine, pura mente capiamus: & demum nere temporali, fiat nobis remedium sempiternum. Per Dominum.

Quæsumus Domine. **vel**

Hæc nos, quæsumus

Super populum.

Orémus.

Humiliate capita vestra Deo.

Esto, quæsumus Dñe, ppitius plebi tuæ: vt quæ tibi non placent respuentes, tuorum repleantur delectationibus mandatõrum. Per Dñm.

FERIA SEXTA.

Statio ad sanctum Stephanum in Cælio monte.

Intrõitus.

Miserere mei Dñe, quoniam tribulor: libera me, & eripe me de manibus inimicõrum meõrum, & a persecutibus

me: Domine non confundar, quoniam inuocaui te. **Psalm.** In te Domine speraui, non confundar in æternũ: in iusticia tua libera me. **M**iserere.

Orémus.

Cordibus nostris, quæsumus Domine, gratiam tuam benignus infunde: vt peccata nostra castigatiõne voluntaria cohibentes, temporaliter potius maceremur, quam supplicij deputemur æternis. Per Dñm.

Ecclésiæ tuæ. **vel** Deus omnium fidelium pastor.

Lectio Hieremias propheta.

In diebus illis: dixit Hieremias, Domine, omnes, qui te derelinquunt, confundentur, recedentes a te, in terra scribentur: quoniam dereliquerunt venam aquarum viuentiũ Dominũ. Sana me Domine, & sanabor: saluum me fac, & saluus ero: quoniam laus mea tu es. Ecce ipsi dicunt ad me. Vbi est verbum Domini? Veniat. Et ego

non sum turbatus, te pastorem sequens: & diem hominis non desideravi, tu scis. Quod egressum est de labijs meis rectum in conspectu tuo fuit. Non sis mihi tu formidini: spes mea tu in die afflictionis. Confundantur qui me persequuntur, & non confundar ego: paveant illi, & non paveam ego. Induc super eos diem afflictionis: & duplici contritione conterere eos, Domine Deus noster.

Graduale. Pacificè loquebantur mihi inimici mei: & in ira molesti erant mihi. **V.** Vidisti Domine: ne sileas: ne discedas à me.

Tractus. Domine, non secundum peccata nostra, quæ fecimus nos; neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis. **V.** Domine, ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum: citò anticipet nos misericordiae tuæ; quia pauperes facti sumus nimis. **V.** Adiuva nos Deus salutaris noster: & propter gloriam nominis tui Domine libera nos: & propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum.

**Sequentia sancti euangelij
secundum Ioannem.**

In illo tempore: Collegèrunt pontifices, & Pharisei conciliū aduersus Iesum: & dicebāt. Quid facimus: quia hic homo multa signa facit? Si dimittimus eum sic: omnes credet in eum. Et venient Romani, & tollent nostrum locum, & gentem. Unus autem ex ipsis, Caiphas nomine, cum esset pontifex anni illius, dixit eis. Vos nescitis quicquam, nec cogitatis: quia expe-

dit vobis, ut vnus moriatur homo pro populo: & non tota gens pereat. Hoc autem à semetipso nō dixit: sed cum esset pontifex anni illius, prophetauit, quia Iesus moriturus erat pro gente: & non tantum pro gente, sed ut filios Dei qui erant dispersi, congregaret in vnum. Ab illo ergo die cogitauerunt, ut interficerent eum. Iesus ergo iam nō in palam ambulabat apud Iudæos: sed abiit in regionē iuxta desertū, inciuitatem quæ dicitur Ephræ: & ibi morabatur cum discipulis suis.

Offertorium. Benedictus es Domine, doce me iustificationes tuas: & non tradas calumniantibus me superbis: & respondebo exprobratibus mihi verbum. **Secreta.**

Presta nobis misericors Deus: ut dignè tuis seruire semper altaribus mereamur: & eorū perpetua participatione saluari. Per Dominum.

Protege, **vel O** blatis.

Cōmunio. Ne tradideris me Domine in animas persecutorum me: quoniam insurrexerunt in me testes iniqui: & mentita est iniquitas sibi. **Ps. 26.**

Postcōmunio.

Sumpti sacrificij Domine perpetua nos tutio non derelinquat: & noxia semper à nobis cuncta depellat. Per Dominum nostrum Iesum. **Ps. 118.**

Quæsumus Domine. **vel H**æc nos quæsumus.

Super populum. **O**remus.
Humiliate capita vestra Deo.

Concède quæsumus omnipotens Deus: ut, qui protectionis tuæ

gratiam quærimus, liberati a malis omnibus, secûra tibi mente seruiamur. Per Dóminum nostrum Iesum.

SABBATHO.

Statio ad sanctum Ioannem ante portam Latinam. Introitus.

Ps. 30.

Miserere mihi Dómine, quoniam tribulor: libera me, & eripe me de manibus inimicorum meorum, & a persecuentibus me: Dómine non confundar, quoniam inuocaui te. **Psalm.** In te Dómine speraui, non confundar in æternû: in iustitia tua libera me. **M**iserere.

Ibidé.

Oremus.

Proficiat, quæsumus Dñe, plebs tibi dicata piæ deuotiõnis affectu vt, sacris actionibus erudita, quanto maiestati tuæ fit grãtior, tanto donis potiõribus augeatur. Per Dóminum. **E**cclésiæ tuæ. **vel D**eus omnium.

Lectio Hieremiæ prophætæ.

Ca. 18.

In dièbus illis: Dixérunt impij Iudæi adinuicem. Veníte, cogitemus contra iustum cogitationes. Non enim peribit lex à sacerdote, nec consilium à sapiente, nec sermo à propheta. Veníte, percutiamus eum lingua: & non attendamus ad vniuersos sermones eius. Attende Dómine ad me: & audi vocem aduersariõrum meorum. Nunquid redditur pro bono malum, quia foderunt foueã animæ meæ? Recordare, quod steterim in conspectu tuo, vt loquerer pro eis bonum: & auerterem indignationem tuã ab eis. Propterea da filios eorum in famem: & deduc eos in manus gladij. Fiant

uxorem eorum absque liberis, & viduæ: & viri eorum interficiantur morte, iuuenes eorum confodantur gladio in prælio. Audiatur clamor de domibus eorum: adduces enim super eos latronem repente: quia foderunt foueam vt caperent me, & laqueos absconderunt pedibus meis. Tu autem Dómine scis omne consilium eorum aduersum me in mortem. Ne propitiæris iniquitati eorum: & peccatum eorum à facie tua non deleatur. Fiant corruentes in conspectu tuo: in tempore furoris tui abutere eis Dómine Deus noster.

Graduale. Pacifice loquebantur mihi inimici mei: & in ira molesti erant mihi. **V.** Vidisti Domine, ne files: ne discedas a me.

Sequentia sancti euangelij secundum Ioannem.

In illo tempore: Cogitauerunt principes sacerdotum, vt & Lazarum interficerent: quia multi propter illum abibant ex Iudæis, & credebant in Iesum. In crastinum autem turba multa quæ venerat ad diem festum, cum audissent quia venit Iesus Hierosolymam: acceperunt ramos palmãrum & processerunt obuiam ei, & clamabant: Hosanna, benedictus qui venit in nomine Dómini, rex Israel. Et inuenit Iesus asellum, & sedit super eum, sicut scriptum est. Noli timere filii Sion: ecce rex tuus venit sedes super pullum asinæ. Hæc non cognouerunt discipuli eius primû: sed quando glorificatus est Iesus, tunc recordati sunt

quia hæc scripta erant de eo, & hæc fecerunt ei. Testimonium ergo perhibebat turba, quæ erat cum eo quando Lázarus vocauit de monumento, & suscitauit eum à mortuis. Propterea & obuiam venit ei turba: quia audierunt eum fecisset hoc signum. Pharisei ergo dixerunt ad semetipsos. Videtis, quia nihil proficimus? Ecce mundus totus post ipsum abit. Erant autem quidam gentiles ex his qui ascenderat ut adorarent in die festo. Hi ergo accesserunt ad Philippum, qui erat à Bethsaida Galilææ: & rogabant eum dicentes. Domine, volumus Iesum videre. Venit Philippus, & dicit Andréæ. Andréas rursus & Philippus dixerunt Iesu. Iesus autem respondit eis, dicens. Venit hora, ut clarificetur filius hominis. Amen amen dico vobis: nisi granum frumenti cadens in terram, mortuum fuerit: ipsum solum manet. Si autem mortuum fuerit, multum fructum affert. Qui amat animam suam, perdet eam. Et qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam. Si quis mihi ministrat, me sequatur. Et ubi ego sum, illic & minister meus erit. Si quis mihi ministrauerit, honorificabit eum Pater meus. Nunc anima mea turbata est. Et quid dicam? Pater, saluifica me ex hac hora. Sed propterea veni in horam hæc. Pater, clarifica nomen tuum. Venit ergo vox de caelo, dicēs, Et clarificauit: & iterum clarificabo. Turba ergo quæ stabat & audierat, dicebat tonitruum factum esse. Alij di-

cebant: angelus ei locutus est. Respondit Iesus, & dixit. Non propter me venit hæc vox, sed propter vos. Nunc iudicium est mundi: nunc princeps huius mundi eiicietur foras. Et ego si exaltatus fuero à terra, omnia traham ad meipsum. (Hoc autem dicebat, significans qua morte esset moriturus.) Respondit ei turba. Nos audiuimus ex lege, quia Christus manet in æternum: & quomodo tu dicis, oportet exaltari filium hominis? Quis est iste filius hominis? Dixit ergo eis Iesus. Adhuc modicum, lumen in vobis est. Ambulate dum lucem habetis: ut non tenebræ vos comprehendant. Et qui ambulat in tenebris, nescit quò vadat. Dum lucem habetis, credite in lucem, ut filij lucis sitis. Hæc locutus est Iesus, & abiit, & abscondit se ab eis.

Offertorium. Benedictus es Dñe, Ps. 118.
doce me iustificationes tuas: & non tradas calumniatibus me superbis: & respondebo exprobrantibus mihi verbū.

Secreta.

A Cunctis nos, quæsumus Domine, reatibus, & periculis propitiatus absolue: quod tantum mysterij, tribuis esse consortes. Per Dominum.

Vel Protege nos. **vel** Oblatis.

Cōmunio. Ne tradideris me Domine in animas persequentium me, quoniam insurrexerunt in me testes iniqui: & mentita est iniquitas sibi. Ps. 66.

Postcōmunio.

Diuini muneris largitate satiati, quæsumus Dñe Deus noster: ut huius sepe participatione viuamur. Per.

Quæsumus Dōmine.

Super populum. Orēmus.

Humiliatē capita vestra Deo.

T Veatur, quæsumus Dñe, dextera tua populum deprecātem, & purificatum dignanter erūdiat: vt cōsolatiōne presentī, ad futura bona proficiat. Per Dōminum.

I N D I E P A L M A R U M C ō
pleta Tertia, & facta aspersione aqua,
more solito; Sacerdos procedit indu-
tus pluuiā violaceo cū ministris in-
dutus eiusdem coloris; & ramis in me-
dio ante altare, vel ad cornu Epistolæ
positis: à choro cantatur antiphona.

Mar. 21 **O** sanna filio David: benedictus qui
venit in nōmine Dōmini. O rex Isra-
ël: O sanna in excelsis.

Deinde dicit Sacerdos. Dōminus
vobiscum. *℞.* Et cum spīritu tuo.

In tono Orationis Missæ Feriali

Oratio.

D Eus, quem diligere & amāre
iustitia est: ineffabilis gratiæ
tuę in nobis dona multiplica
& qui fecisti nos in morte filij tui spe-
rāre quæ credimus: fac nos eōdem re-
surgente peruenire quō tendimus.
Qui te cum viuit.

Subscripta lectio legitur in
tono Epistolæ.

Lectio libri Exodi.

Cap. 5. **I** N diēbus illis: Venērunt filij Israēl
in Elim, vbi erant duōdecim fontes
aquarum, & septuaginta palmæ: &
Ca. 16. castramentati sunt iuxta aquas. Pro fe-
ctique sunt de Elim: & venit omnis
multitudo filiūōrum Israēl in deserto

Sin, quod est inter Elim & Sinai: quin-
to decimo die mensis secūdi, post-
quam egrēsi sunt de terra Ægypti.
Et murmurāuit omnis cōgregatio fi-
liōrum Israēl contra Mōysen & Aa-
ron in solitudine. Dixeruntque ad eos
filij Israēl. Vtinam mortui essemus
per manum Dōmini in terra Ægypti
quando sedebāmus super ollas carniū
& comedebāmus panem in saturitate.
Cur induxistis nos in desertum istud
vt occiderētis omnem multitudinem
fame? Dixit autem Dōminus ad Mōy-
sen. Ecce ego pluam vobis panem de
cælo. Egrediatur populus, & colligat
quæ sufficiunt per singulos dies. vt tē-
tem eum, vtrū ambulet in lege mea,
an non. Die autem sexto parent quod
inferant: & sit duplum quam collige-
re solebant per singulos dies. Dixe-
runtque Mōyses & Aaron ad omnes
filios Israēl. Vespere sciētis quōd Dō-
minus eduxerit vos de terra Ægypti:
& manē videbitis gloriam eius.

Deinde cantatur pro Graduali. *℞.*

C ollegērunt Pōtiffices & Pharisei
conciliū, & dixerunt: quid facimus
quia hic homo multa signa facit? si di-
mittimus eum sic, omnes credent in
eum. Et venient Romani, & tollent
nostrum locum & gentem. *℞.* Vnus
autem ex illis Caiphas nōmine, cum
esset Pōntifex anni illius, prophetauit
dicens. Expedi vobis, vt vnus moriā-
tur homo pro populo, & non tota gēs
pereat. Ab illo ergo die cogitauerunt
interficere eum, dicentes. Et veniet.
Vel aliud. *℞.* In monte oliueti orauit

ad patrem: Pater, si fieri potest, transeat à me calix iste. Spiritus quidem promptus est, caro autē infirma: fiat voluntas tua. *✠*. Vigilâte, & orâte, vt non intrētis in tentatiōnem. Spiritus quidem promptus est, caro autem infirma: fiat voluntas tua.

Postea legitur euangelium.

*Sequētia sancti euangēlij
secūndum Matthæum.*

In illo tempore: Cum appropinquasset IESVS Hierosolymis, & venisset Bethphage ad montem oliuēti, tunc misit duos discipulos suos, dicens eis. Ite in castellum quod contra vos est: & statim inueniētis asinā alligatam, & pullum cum ea. Soluite, & addūcite mihi. Et si quis vobis aliquid dixerit: dicite, quia Dominus his op^o habet: & confestim dimittet eos. Hoc autem totum factum est vt adimpleretur quod dictum est per prophētam dicentem. Dicite filiæ Sion, ecce rex tuus venit tibi mansuētus, sedens super asinam, & pullum, filium subiugalis. Eūntes autem discipuli, fecerūt sicut præceperat illis Iesus. Et adduxerunt asinam & pullum: & imposuerunt super eos vestimēta sua, & eum desuper sedere fecerunt. Plūrima autem turba strauerunt vestimēta sua in via. Alij autē cadebant ramos de arboribus, & sternerēbāt in via. Turbę autē quę præcedebāt, & quę sequebātur, clamabāt, dicētes. Osanna filio David benedictus qui venit in nōmine Dñi.

Postea hæc benedicuntur rami: & tunc dicit sacerdos. Dominus vobiscum.

✠. Et cum spiritu tuo. *Orémus.*

Avge fidem in te sperantium Deus, & supplicum preces clementer exaudi veniat super nos multiplex misericordia tua: bene *✠* dicantur & hipalmite palmārum seu oliuarum: & sicut in figura ecclēsię multiplicasti Noe egredientem de arca, & Moysen exeuntem de Ægypto cum filiis Gen 9
Ex 14 Israël: ita nos portantis palmas & ramos oliuārum, bonis actibus occurrāmus obuiam Christo: & per ipsum in gaudium introeamus ætēnum. Qui tecum viuit & regnat in vnitāte spiritus sancti Deus.

Huius Præfationis, & sequētiom cantandi inuenies modum in principio huius libri Missalis.

Per ōnia sæcula sæculōrū.

✠. Amen. *✠*. Dñs vobiscū.

✠. Et cū ipiritu tuo. *✠*. Sur sū

corda. *✠*. Habēmq ad Dñm.

R. Grátias agâmus Dño Deo

nostro. **Re.** Dignū & iustū est

Vere dignū & iustum est æquū

& salutare nos tibi sēper &

vbique gratias agere Dñe

sancte pater ōnipotens etérne

Dei. Qui gloriaris in confi-

lio sanctorū tuōrum, tibi enim

seruiūt creaturæ tuæ, quia te

solum auctōrem, & Deum ag

noscūt, & oīs factura tua

te collaudat & benedicunt te

Sancti tui. Qui illud magnum

vnigeniti tui nomem corā re-

Cantatur Sanctus à Choro,
vt sequitur.

gibus & potestatibus huius sæ-

culi libera voce confitentur.

Cui assistunt angeli, & archæge-

li Throni & Dominationes:

cūq; ōni militia cælestis ex-

ercitus hymnū glóriæ tuæ

cōcinunt sine fine dicentes.

Sāctus, Sāctus, Sanctus Dñs

Deus sabaoth. Plenifunt cœ-

li & terra glòria tua, O-

san na in ex celsis. Benedi-

ctus qui venit in nomine Dō-

mini, O san na in ex celsis.

Sequitur Dominus vobiscum. *Et cum spiritu tuo.* **O** remus.

P Etimus, Dñe, sancte pater omnipotēs, æternæ Deus: vt hanc creaturam oliuæ, quam ex ligni materia **Gen. 8.** prodire iussisti, quamque colūmba rediens ad arcam proprio pertulit ore: bene **✠** dicere, & sancti **✠** ficār edigneris: vt quicūq; ex ea receperint, accipiant sibi protectionē animæ & corporis: fiatq; Dñe, nostræ salutis remediū, tuæ gratiæ sacramentū. Per dñm. **✠** Amen. **O** remus.

D Eus, qui dispersa congregas, & cōgregata cōseruas, qui populis obuiā Iesu ramos portantibus benedixisti: bene **✠** dic etiam & hos ramos palmæ & oliuæ: quos tui famuli ad honōrē nōminis tui fideliter suscipiunt: ut in quemcūq; locū introducti fuerint, tuā benedictionem habitatores loci illius cōsequantur: & omni aduersitate effugata, dextera tua protegat quod redēmit Iesus Christus filius tuus Dominus noster. Qui tecū viuit. **O** remus.

D Eus, qui miro dispositionis ordine, ex rebus etiā insēfibilibus dispensationē nostrę salutis ostendere voluisti: da quæsumus: vt deuōta tuorū turba fideliū, salubriter intēlligat, quicquid mysticē designatur in factō, quæ hōdie cælesti lumine afflata, redēptori obuiam procedens, palmārum **Mat. 2** **✠** q; oliuārum ramos vestigijs eius sub- **Iarc.** **✠** traxit. Palmārum igitur rami de mortis principes triumphos expēctant: surculi verō oliuārum, spiritualē vnctiō

nē aduenisse quodam modo clamant. Intēllēxit enim iam tūc illa hōminū beāta multitudo præfigurari: quia redēptor noster humanis condolens miseris, pro totius mūdi vita cū mortis principē esset pugnatūrus, ac moriēdo triūphatūrus. Et ideo tālia obsequens ad ministrāuit, quæ in illo & triūmphos victoriæ, & misericordiæ pinguēdinem declararent. Quod nos quoq; plena fide, & factū & significatum retinentes, te, Dñe sancte, pater omnipotens, æternæ Deus, per eundē Dñm nostrum Iesum Christū suppliciter exoramus: vt in ipso atq; per ipsum, cuius nos membra fieri voluisti, de mortis impērio victoriā reportantes, ipsius gloriōsæ resurrectionis participes esse mereamur. Qui tecum.

O remus.

D Eus, qui per oliuæ ramum pacē terris colūbam nunciare voluisti: præsta quæsumus: vt hos oliuæ, cæterarūq; arborū ramos, cælesti benedictionē sanctifices: vt cūcto populo tuo proficiant ad salutem. Per Christum Dominum. **O** remus.

B Ene **✠** dic, quæsumus, Dñe, hos palmārum seu oliuārum ramos: & præsta, vt quod pōpulus tuus in tua venerationē hodierna die corporaliter agit, hoc spiritualiter summa deuotione perficiat, de hoste victoriā reportando, & opus misericordiæ summo opere diligēdo. Per Christum Dñm

Hic rami asperguntur aqua benedicta, dicendo antiphonam. Asperges me, sine cattu, & sine pharyce.

incensatur oliuæ. Deinde dicit sacerdos Dominus vobiscum. *Oremus.*

Deus, qui filium tuum Iesum Christum Dominum nostrum, pro salute nostra in hunc mundum misisti: ut se humiliaret ad nos, & nos reuocaret ad te: cui etiam dum Hierusalem veniret, ut adimpleret scripturas, credentium populorum turba, fidelissima deuotione vestimenta sua cum ramis palmârû in via sternebat: præsta quæsumus: ut illi fidei viam præparemus: de qua, remoto lapide offensionis & petra scandali, frondeat apud te opera nostra iustitiæ ramis: ut eius vestigia sequi mereamur. Qui tecum.

Postea Sacerdos stans ante Altare versus ad populum distribuit ramos primo clericis, deinde laicis: & interim à choro cantantur antiphonæ.

Pueri Hebræorum portantes ramos oliuârû obuiauerunt Domino, clamantes, & dicentes: Osanna in excelsis. *Alia antiphona.* Pueri Hebræorum vestimenta prosternebant in via: & clamabant dicentes: Osanna filio David: benedictus qui venit in nomine Domini. *Quæ si non sufficiant, repetantur quousque ramorum distributio finiatur. Deinde dicit Sacerdos.* Dominus vobiscum. *Et cum spiritu tuo.* *Oremus.*

Omnipotens sempiternæ Deus, qui Dominum nostrum Iesum Christum super pullum asinæ sedere fecisti, & turbas populorum vestimenta vel ramos arborum in via sternere, & canna de capite in laudem ipsius

docuisti: da quæsumus: ut illorum innocentiam imitari possimus, & eorum meritum consequi mereamur. Per eundem Christum. *Et Amen.*

Postea fit processio: & cantantur antiphonæ sequentes, vel omnes, vel aliquæ, quousque durat processio.

Añã. **C**um appropinquaret Dominus Hierosolymam, misit duos ex discipulis suis, dicens. Ite in castellum quod est contra vos: & inuenietis pullum asinæ alligatum, super quem nullus hominum sedit: soluite, & adducite mihi. Si quis vos interrogauerit, dicite: opus Domino est. Soluentes adduxerunt ad Iesum: & imposuerunt illi vestimenta sua, & sedit super eum: alij expandebant vestimenta sua in via: alij ramos de arboribus sternebant: & qui sequebantur, clamabant: Osanna benedictus qui venit in nomine Domini: benedictum regnum patris nostri David: Osanna in excelsis: miserere nobis fili David. Mat. 28

Alia antiphona.

Cum audisset populus, quia Iesus venit Hierosolymam, acceperunt ramos palmârû: & exierunt ei obuiam, & clamabant pueri dicentes. Hic est, qui venturus est in salutem populi. Hic est salus nostra, & redemptio Israël. Zac. 6 Quantus est iste, cui Throni, & Dominationes occurrunt? Noli timere filia Sion: ecce rex tuus venit tibi, sedens super pullum asinæ: sicut scriptum est. Salve rex fabricator mundi, qui venisti redimere nos.

Alia Antiphona. Ante sex dies Io. 5

sollemnis Paschæ, quando venit Dóminus in ciuitatem Hierúsalem, occurrerunt ei púeri: & in manibus portabant ramos palmárum: & clamabant voce magna, dicentes: Osanna in excelsis: benedictus qui venisti in multitudine misericórdiæ tuæ: Osanna in excelsis.

Alia antiphona.

Occurrunt turbæ cum flóribus & palmis redemptóri obuiá: & victóri triumphánti digna dant obsequia. Filiú Dei ore gentes prædicant: & in laudé Christi voces tonant per núbila: Osanna in excelsis.

Alia antiphona.

Cum angelis & púeris, fidèles inueniámur triumphatóri mortis, clamantes: Osanna in excelsis.

Alia antiphona.

Turba multa, quæ conuenerat ad diem festú, clamabat Dómino: benedictus qui venit in nómine Dómini: Osanna in excelsis.

In reuersione processionis ad ecclesiam: duo vel quatuor cantores intrant, & clauso ostio stantes versa facie ad processionem, incipiunt. ✠. Glória laus. Et totum decantant usque ad Israël es tu rex. Sacerdos uero cum alijs stantibus extra ecclesiam, repetit illud idem. Deinde stantes intus, cantant versus sequentes, vel omnes, vel partem, pro dispositione cantorum. Et stantes extra, ad quoslibet duos versus respondent. Gloria laus, sicut à principio. ✠.

Glória, laus, & honor, tibi sit rex Christe redemptor. Cui puerile decus pròpsit osanna piú. Israel es tu rex, Dauidis & inclyta

proles.

Nómine qui in Dñi, rex benedicte, venis. *Re.* Glória, laus, & honor, tibi sit rex Christe redemptor. Cui puerile decus pròpsit osanna piú.

Cœtus in excelsis te laudat calicis

Et mortalis homo, cuncta creata simul. *Re.* Glória, laus, & honor, tibi sit. Cui puerile.

Plebs Hebræa tibi cum palmis obuia venit.

Cum prece, voto, hymnis, adsumus ecce tibi. *Re.* Glória, laus, & honor

Hi tibi passuro soluébant múnia laudis.

Nos tibi regnánti pangimus ecce melos. *Re.* Glória, laus, & honor.

Hi placuère tibi, placeat deuotio nostra.

Rex bone, rex clemens, cui bona cuncta placent. *Re.* Glória, laus, & honor.

Fecerat Hebræos hos glória sanguinis almi.

Nos facit Hebræos transitus ecce pius. *Re.* Glória, laus, & honor, tibi.

Sis pius ascensor tu, & nos simus assellus.

Tecum nos cæpiat vrbs veneranda Dei. *Re.* Glória, laus, & honor.

Vestis apostolicæ rútilo fulgóre tegamur.

Te bene docta, vt ea, nostra cetera uehat. *Re.* Glória, laus, & honor.

Tegmine sic animæ sternámus corpora nostra.

Quo per nos semper sit via tuta tibi.

R. Glória, laus, & hōnor, tibi sit.
S it pia pro palmæ nobis victōria ramis.

*V*t tibi victōrici forte canāmus ita. *R.*

Gloria, laus, & honor.

Postea intra processio ecclesiam
cantando. *R.* Ingrediēte Domino
in sanctam ciuitatem, Hebræorū pu-
eri resurrectiōnem vitæ pronuncian-
tes, Cum ramis palmārum Osanna
clamabant in excelsis. *V.* Cum audis-
set pōpulus, quōd Iesus veniret Hie-
rosolymam: exierunt ōbuiam ei. Cū
ramis. *Et non dicitur.* Glória patri.

DOMINICA IN PALMIS.

Statio ad sanctum Ioannem in

Laterano.

Introitus.

Omne ne lon-
gè facias auxi-
lum tuum à
me, ad defen-
sionem meam
aspice: libera
me de ore leō-

nis, & à cornibus vnicōrnium humi-
litate meam. *Psalm.* Deus Deus me-
us respice in me quare me dereliquis-
ti? longè à salute mea verba delictōrū
meōrum. *D*ñe ne longè.

*O*remus.

*O*mnipotens sempiternus Deus:
qui humano generi ad imitan-
dum humilitatis exemplum saluatō-
nem nostram carnem sumere, & cru-
cem subire, fecisti: concede propitius
ut & patientiæ ipsius habere documē-
ta, & resurrectiōnis consortia mereā-
mur. Per eundem.

Et hæc oratio tantum dicitur.

*Lectio epistolæ beati Pauli apo-
stoli ad Philippenses.*

*F*ratres: Hoc enim sentire in vo- Cap. 2:
bis, quod & in Christo Iesu. Qui
cum in forma Dei esset, non rapinam
arbitratus est esse se æqualem Deo: sed
semetipsum exinanivit formam serui
accipiens, in similitudinem hominū
factus, & habitu inuētus vt homo. Hu-
miliāuit semetipsum, factus obediens
vsque ad mortem: mortem autē cru-
cis. Propter quod & Deus exaltāuit
illum: & donauit ille nōmen, quod est
super omne nomen: vt in nōmine Ie-
su omne genuflectatur, cælestium, ter-
restrium, & infernōrum: & omnis lin-
gua confiteatur, quia Dominus Iesus
Christus in gloria est patris. *Dei*

Graduale. *T*enuisti manum dex- Ps. 17:
teram meam: & in voluntate tua de-
duxisti me: & cum gloria assumpisti
me. *V.* Quam bonus Israël Deus re-
cti corde: mei autem penè morti sunt
pedes: penè effusi sunt gressus mei,
quia zelauit in peccatoribus, pacē pec-
catorum videns.

Tractus. *D*eus Deus meus respice Ps. 25
in me: quare me dereliquisti? *V.* Lon-
gè à salute mea verba delictōrū meō-
rum. *V.* Deus meus clamabo per di-
em, nec exaudies: in nocte, & non ad-
insipientiam mihi. *V.* Tu autem in sa-
cto habitas, laus Israël. *V.* In te spera-
uerunt patres nostri: sperauerunt, & li-
berasti eos. *V.* Ad te clamauerunt, sa-
luti facti sunt: in te sperauerunt, & non
sunt cōfusi. *V.* Ego autem sū vermis,

& non homo: opprobrium hominū,
& abiectio plebis. ✠. Omnes qui vi-
debant me, aspernabantur me: locuti
sunt labijs, & mouerunt caput. ✠. Spe-
rauit in Dño, eripiat eum saluum fa-
ciat eum, quoniam vult eum. ✠. Ipsi
verò considerauerunt & conspexerunt
me: diuiserunt sibi vistimenta mea, &
super vestem meam miserunt sortem.
✠. Libera me de ore leonis: & à corni-
bus vnicornium humilitatem meam.
✠. Qui timētis Dominum, laudate
eum: vniuersum semen Iacob magni-
ficat eum. ✠. Annunciabitur Domi-
no generatio vctura: & annuntiabunt
caeli iustitiam eius. ✠. Pópulo qui nas-
cetur, quem fecit Dominus.

Ca. 26. *Passio Domini incipitur absolu-
tè: non dicitur Munda cor meum, nõ
petitur benedictio, non deferuntur lu-
minaria, nec incensum: non dicitur
Dominus vobiscum, nec responde-
tur Gloria tibi Domine. Peruenit ta-
m ea ad partem illam quæ in tono e-
uangeli, legitur, dicitur Munda cor-
meum. petitur benedictio, & incensa-
tur liber. Quod & in alijs diebus ser-
uatur, quando legitur Passio.*

*In Parasceue autem nec petitur bene-
dictio: nec incensatur liber.*

*Passio Domini nostri Iesu Christi
secundum Matthæum.*

In illo tempore: Dixit IESUS
discipulis suis. ✠. Scitis
quia post biduum Pascha
fiet: & filius hominis tradetur, vt cru-
cifigatur. **C** Tunc congregati sunt
principes sacerdotum, & seniores pó-

puli, in atrium principis sacerdotum,
qui dicebatur Caiphas: & concilium
fecerunt, vt Iesum dolo tenerent, &
occiderent. Dicebant autem. **S** Non
in die festo, ne forte tumultus fieret in
pópulo. **C** Cum autem esset Iesus in
Bethania in domo Simonis leprosi,
accessit ad eum mulier habens alaba-
strum vnguenti pretiosi, & effudit su-
per caput ipsius recumbentis. Videntes
autem discipuli, indignati sunt, dicentes.
S Vt quid perditio hæc? Potuit enim
vnguētū istud venundari multo,
& dari pauperibus. **C** Sciens autem
Iesus, ait illis. ✠. Quid molesti
estis huic mulieri? Opus enim bonum
operata est in me, Nam semper paupes
habebitis vobiscum, me autem non
semper habebitis. Mittens enim hæc
vnguētum hoc in corpus meum: ad
sepeliendum me, fecit. Amen dico vobis:
vbicunque prædicatum fuerit hæc
euangélium in toto mundo, dicetur
& quod hæc fecit in memoriam eius.
C Tunc abiit vnus dedodecim, qui
dicitur Iudas Iscariotes, ad principes
sacerdotum: & ait illis. **S** Quid vultis
mihi dare, & ego eum vobis tradam?
C At illi constituerunt ei triginta ar-
genteos. Et exinde quærebat opportu-
nitatem, vt eum traderet. Prima autem
die azymorum accesserunt discipuli
ad Iesum, dicentes. **S** Vbi vis parere
tibi comedere Pascha? **C** At Iesus dixit.
✠. Ite in ciuitatem ad quendam,
& dicite ei. Magister dicit. Tempus
meum prope est: apud te facio Pascha
cum discipulis meis. **C** Et fecerunt

scipuli, sicut constituit illis Iesus: & parauerunt Pascha. Vespere autem facto, discumbébat cum duodecim discipulis suis. Et edentibus illis, dixit ✠ Amen dico vobis: quia vnus vestrum me traditurus est. **C** Et contristati valde, coepérunt singuli dicere. **S** Nunquid ego sum Dómine? **C** At ipse respondens, ait. ✠ Qui intingit mecū manū in parópside, hic me tradet. Filius quidé hóm̄inis vadit, sicut scriptū est de illo. Væ autem hóm̄ini illi, per quem filius hóm̄inis tradétur. Bonum erat ei, si natus non fuisset homo ille. **C** Respondens autem Iudas qui tradidit eum, dixit. **S** Nunquid ego sum rabbi? **C** Ait illi. ✠ Tu dixisti. **C** Coenántibus autem eis, accépit Iesus panē: & benedixit, ac fregit, deditq; discipulis suis: & ait. ✠ Accipite, & comédite. Hoc est corpus meū. **C** Et accípiens calicem, grátias egit: & dedit illis, dicens. ✠ Bibite ex hoc omnes. Hic est enim sanguis meus noui testamenti, qui pro multis effúdetur in remíssiōnem peccatōrum. Dico auté vobis: non bibam amodo de hoc genimine vitis, vsque in diem illum, cum illud bibam vobiscum nouum, in regno patris mei. **C** Et hymno dicto, exierunt in montē oliuēti. Tunc dicit illis Iesus. ✠ Omnes vos scandalum patiēmini in me, in ista nocte. Scriptū est enim. Percutiam pastorem, & dispergétur oues gregis. Postquam auté resurrexero, præcedá vos in Galilæam. **C** Respondens autem Petrus, ait illi. **S** Et si omnes scandaliza-

ti fuerint in te, ego nunquam scandalizabor. **C** Ait illi Iesus. ✠ Amen dico tibi: quia in hac nocte, ante quam gallus cantet, ter me negábis. **C** Ait illi Petrus. **S** Etiam si oportuerit me mori tecum, non te negabo. **C** Similiter & omnes discipuli dixerunt. Tunc venit Iesus cum illis in villam, quæ dicitur Gethsemani, & dixit discipulis suis. ✠ Sedete hic, donec vadá illuc, & orem. **C** Et assumpto Petro, & duobus filiis Zebedæi, coepit contristári & moestus esse. Tunc ait illis. ✠ Tristis est ànima mea vsque ad mortem. Sustinéte hic, & vigiláte mecum. **C** Et progressus pusillum, prócidit in faciē suá, orans, & dicens. ✠ pater mi, si possibile est, tránseat à me calix iste. Verúntamen non sicut ego volo, sed sicut tu. **C** Et venit ad discipulos suos & inuenit eos dormiētes: & dicit Petro. ✠ Sic? Non potuistis vna hora vigiláre mecum? Vigiláte, & oráte: vt nō intrétis in tentatiōne. Spiritus quidem próptus est, caro autem infirma. **C** Iterū secūdo abiit, & oráuit, dicens. ✠ Pater mi, si non potest hic calix tráfire, nisi bibam illū: fiat volúntas tua. **C** Et venit iterum, & inuēnit eos dormiētes. Erant enim óculi eórum grauatí. Et relictis illis, iterū abiit: & oráuit tertio, eúndem sermōnem dicens. Tunc venit ad discipulos suos, & dicit illis. ✠ Dormíte iam, & requiescite. Ecce appropinquáuit hora: & filius hóm̄inis tradétur in manus peccatōrū. Súrgite, eámus: ecce appropinquáuit qui me tradet. **C** Adhuc eoloqué

te, ecce Iudas vnus de duodecim venit, & cum eo turba multa cum gladijs & fustibus, missi à principibus sacerdotum & senioribus populi. Qui autem tradidit eum, dedit illis signum, dicens. **S** Quemcumque osculatus fuero ipse est: tenete eum. **C** Et cõfestim accedens ad Iesum, dixit. **S** Aue rabbi. **C** Et osculatus est eum. Dixitque illi Iesus. **✠** Amice, ad quid venisti? **C** Tunc accesserunt, & manus iniecerunt in Iesum: & tenuerunt eum. Et ecce vnus ex his qui erant cum Iesu, extendens manum, exemit gladium suum: & percussit seruum principis sacerdotum, amputauit ariculam eius. Tunc ait illi Iesus. **✠** Conuertere gladium tuum in locum suum. Omnes enim qui acceperint gladium, gladio peribunt. An putas, quia non possum rogare patrem meum: & exhibebit mihi modò plusquam duodecim legiones angelorum? Quomodo ergo implebuntur scripturæ? quia sic oportet fieri. **C** In illa hora dixit Iesus turbis. **✠** Tanquam ad latronem existis cum gladijs & fustibus comprehendere me? Quotidie apud vos sedebam docens in templo: & non me tenuistis. **C** Hoc autem totum factum est, vt ad implerentur scripturæ prophetarum. Tunc discipuli omnes, relicto eo, fugerunt. At illi tenentes Iesum duxerunt ad Caipham principem sacerdotum, vbi Scribæ & seniores conuenerant. Petrus autem sequebatur eum à longe, vsque in atrium principis sacerdotum. Et ingressus intro, sedebat cum ministris: vt videret finem. Prin-

cipes autem sacerdotum & omne concilium, quærebant falsum testimonium contra Iesum, vt eum morti traderent: & non inuenerunt, cum multi falsi testes accessissent. Nouissimè autem uenerunt duo falsi testes: & dixerunt. **S** Hic dixit. Possum destruere templum Dei, & post triduum reedificare illud. **C** Et surgens princeps sacerdotum, ait illi. **S** Nihil respondes ad ea, quæ isti aduersum te testificantur? **C** Iesus autem tacēbat. Et princeps sacerdotum ait illi, **S** Adiuro te per Deum uiuum, vt dicas nobis, si tu es Christus filius Dei. **C** Dicit illi Iesus. **✠** Tu dixisti. Veruntamen dico vobis: amodo uidebitis filium hominis sedentem ad dexteris virtutis Dei, & ueniētem in nubibus cæli. **C** Tunc princeps sacerdotum scidit uestimēta sua, dicens. **S** Blasphemauit. Quid adhuc egemus testibus? Ecce, nunc audistis blasphemiam. Quid uobis uidetur? **C** At illi respondentes dixerunt. **S** Reus est mortis. **C** Tunc expuerunt in faciem eius: & colaphis eum cæciderunt. Alij autem palmas in faciem eius dederunt, dicentes. **S** Prophetiza nobis Christe: quis est qui te percussit? **C** Petrus uerò sedebat foris, in atrio. Et accessit ad eum vna ancilla, dicens. **S** Et tu cum Iesu Galilæoeras. **C** At ille negauit eam omnibus, dicens. **S** Nescio quid dicis. **C** Exeunte autem illo ianuam, uidit eum alia ancilla: & ait his qui erant ibi. **S** Et hic erat cum Iesu Nazarenus. **C** Et iterum negauit cum iuramento, quia non noui hunc. Et po-

pusillum accesserunt qui estabant: & dixerunt Petro. **S** Verè & tu ex illis es: nam & loquela tua manifestum te facit. **C** Tunc coepit detestari & iurare: quia non nouisset hominem. Et continuo gallus cœtauit. Et recordatus est Petrus verbi Iesu, quod dixerat: priusquam gallus cantet, ter me negabis. Et egressus foras, fleuit amarè. Mane autè facto cõsiliu inierunt omnes principes sacerdotum, & seniores populi aduersus Iesum, vt eum morti traderet. Et vinctu adduxerunt eum, & tradiderunt Põntio Pilato præfidi. Tunc videns Iudas qui tradidit eum, quod damnatus esset: poenitentia ductus, retulit triginta argenteos principibus sacerdotum & senioribus, dicens. **S** Peccaui, tradens sanguinem iustum. **C** At illi dixerunt. **S** Quid ad nos? Tu vide ris. **C** Et proiectis argenteis in tẽplo, recẽsit: & abiens, laqueo se suspendit. Principes autem sacerdotum acceptis argenteis, dixerunt. **S** Non licet eos mittere in corbonam: quia pretiu sanguinis est. **C** Consilio autem inito emerunt ex illis agrum figuli, in sepulturam peregrinorũ. Propter hoc vocatus est ager ille, Haceldema, hoc est, ager sanguinis, vsque in hodiernum diem. Tunc impletum est quod dictum est per Hieremiam propheta, dicentem. Et acceperunt triginta argenteos pretium appretiati, que appretiauerunt à filiis Israël: & dederunt eos in agrum figuli, sicut constituit mihi Dominus. Iesus autem stetit ante præfidem, Et interrogauit eum

præses, dicens. **S** Tu es rex Iudæorũ? **C** Dicit ei Iesus. **✠** Tu dicis. **C** Et cū accusaretur à principibus sacerdotum & senioribus, nihil respondit. Tunc dicit illi Pilatus. **S** Non audis quanta aduersum te dicunt testimonia? **C** Et nõ respondit ei ad vllum verbum: ita vt miraretur præses vehementer. Per diem autem sollempnè cõsueuerat præses dimittere populo vnum vinctum, que voluissent. Habebat autem tunc vinctum insignem, qui dicebatur Barabbas. Congregatis autem illis, dixit Pilatus. **S** Quem vultis dimittam vobis: Barabbam, an Iesum qui dicitur Christus? **C** Sciebat enim, quod per inuidiam tradidissent eum: Sedente autem illo pro tribunali, misit ad illum vxor eius, dicēs. **S** Nihil tibi & iusto illi: multa enim passa sum per vsum hodie propter eum. **C** Principes autem sacerdotum & seniores persuaserunt populis, vt peterent Barabbam, Iesum verò perderent. Respondens autem præses, ait illis. **S** Quem vultis vobis de duobus dimitti? **C** At illi dixerunt. **S** Barabbam. **C** Dicit illi Pilatus. **S** Quid igitur faciã de Iesu qui dicitur Christus? **C** Dicunt omnes. **S** Crucifigatur. **C** Ait illis præses. **S** Quid enim mali fecit? **C** At illi magis clamabant, dicentes. **S** Crucifigatur. **C** Videns autem Pilatus, quia nihil proficeret, sed magis tumultus fieret: accepta aqua, lauit manus coram populo, dicens. **S** Innocens ego sum à sanguine iusti huius. Vos videritis. **C** Et respondēs vniuersus populus, dixit. **S** Sanguis eius

super nos, & super filios nostros. **C** Tunc dimisit illis Barabbam: Iesum autem flagellatum tradidit eis ut crucifigeretur. Tunc milites præsidis suscipientes Iesum in prætorio, congregauerunt ad eum vniuersam cohortem. exuentes eum, chlamydem, cocineam circumdederunt ei. Et plectentes, corônam de spinis posuerunt super caput eius: & arundinem in dextera eius. Et genuflexo ante eum illudebant ei, dicentes. **S** Aue rex Iudæorû. **C** Et expuentes in eum, acceperunt arundinem, & percutiebant caput eius. Et postquam illuserunt ei, exuerunt eum chlamydem: & induerunt eum vestimentis eius, & duxerunt eum ut crucifigeretur. Exeuntes autem, inuenerunt hominem Cyrenæum nomine Simônem. Hunc angariauerunt, ut tolleret Crucem eius. Et venerunt in locum, qui dicitur Gólgotha: quod est, Caluariæ locus. Et dederunt ei vinum bibere cum felle mixtû. Et cum gustasset, noluit bibere. Postquam autem crucifixerunt eum, diuiserunt vestimenta eius, sorte mittentes: ut adimpleretur quod dictû est per prophetam dicentem. Diuiserunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam miserunt sortem. Et sedentes seruabant eum. Et imposuerunt super caput eius causam ipsius scriptam: Hic est Iesus rex Iudæorum. Tunc crucifixi sunt cum eo duo latrones: vnus à dextris, & vnus à sinistris. Prætereuntes autem blasphemabant eum, mouentes capita sua, & dicentes. **S** Vah qui destruis

templum Dei, & in triduo reedificas illud. Salua te ipsum. Si filius Dei es, descende de cruce: **C** Similiter & principes sacerdotum illudentes eum Scribis, & Senioribus, dicebant. **S** Alios saluos fecit: seipsum non potest saluum facere. Si rex Israël est, descendat nunc de Cruce, & credimus ei, Cõfidit in Deo: liberet eum nunc si vult: dixit enim, quia filius Dei sum. **C** Id ipsum autem & latrones qui crucifixi erant cum eo, improperabant ei. A sexta autem hora, tenebræ factæ sunt super vniuersam terram, vsque ad horam nonam. Et circa horam nonam clamauit Iesus voce magna dicens. **✠** Eli, Eli, lamma sabachthani? **C** Hoc est. **✠** Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? **C** Quidam autem illic stantes & audietes, dicebant. **S** Eliam vocat iste. **C** Et continuo currens vnus ex eis, acceptam spongiam implens aceto: & imposuit arundini, & dabat ei bibere. Cæteri verò dicebant. **S** Si ne, videamus an veniat Elias liberans eum. **C** Iesus autem iterum clamans voce magna, emisit spiritum.

Hic pausat aliquantulum, & genuflectitur: Et ecce velum templi scissum est in duas partes, à summo vsque deorsum. Et terra mota est, & petre scissæ sunt: & munimenta aperta sunt, & multa corpora sanctorum qui dormierant, surrexerunt. Et exeuntes de monumentis post resurrectionem eius, venerunt in sanctam ciuitatem: & apparuerunt multis. Centurio autem, & qui cum eo erant custodiens Iesu

viso terram motu, & his quæ fiebant, timuerunt valde dicentes. **S** Verè filius Dei erat iste. **C** Erant autè ibi mulieres multæ à longe, quæ secutæ erant Iesum à Galilea, ministrantes ei: inter quas erat Maria Magdalene, & Maria Iocobi, & Ioseph mater: & mater filiorum Zebedæi. Cùm sero autem facta esset, venit quidam homo diues ab Arimathia, nomine Ioseph: qui & ipse discipulus erat Iesu. Hic accessit ad Pilatum & petijt corpus Iesu. Tunc Pilatus iussit reddi corpus. Et accepto corpore, Ioseph inuoluit illud in sindone munda: & posuit illud in monumento suo nouo, quod exciderat in petra. Et aduoluit saxum magnum ad ostium monumenti, & abiit. Erant autem ibi Maria Magdalene, & altera Maria, sedentes contra sepulchrum.

Hic datur benedictio defertur in celsum sine luminaribus, non dicitur. Dominus vobiscum: & cantatur in tono Euangelij. Quæ omnia, & in alijs Passionibus seruantur

Altera autem die, quæ est post Parasceuem, conuenerunt principes Sacerdotum, & Pharisei ad Pilatum, Dicentes. Domine, recordati sumus, quia seductor ille dixit adhuc uiuens, post tres dies resurgam. Iube ergo custodiri sepulchrum vsque in diem tertium: ne forte veniant discipuli eius, & furentur eum: & dicant plebi, surrexit à mortuis. Et erit nouissimus error peior priore. Ait illis Pilatus. Habetis custodiam: itè custodite, sicut scitis. Illi autem, abeuntes, muni-

erunt sepulchrum: signantes lapidem cum custodibus.

Et dicitur. Credo. Offertorium. Pf. 68.

Impropèrium expectauit cor meum & miseriã: & sustinui, qui simul mecum contristarètur, & non fuit: consolantè me quæ siui, & non inueni: & dederunt in escam meam fel, & in siti mea potauerunt me aceto.

Secreta,

Concède, quæsumus, Domine, vt oculis tuæ maiestatis munus oblatum, & gratiam nobis deuotionis obtineat: & effectum beatæ perennitatis acquirat. Per Dominum.

Communio. Pater, si non potest hic calix transire, nisi bibam illum: fiat voluntas tua. Pf. 112.

Per huius, Domine, operationem mysterij, & vitia nostra purgentur: & iusta desideria compleantur. Per Dominum.

FERIA SECUNDA MAIORIS hebdomadæ.

Statio ad sanctum praxedè. Introitus.

Iudica, Domine, nocentes me: expugna impugnates me: apprehende arma & scutum, & exurge in adiutorium meum Domine virtus salutis meæ. Pf. 34.

Psalm. Effunde frumentum, & concludè aduersus eos qui persequuntur me: dic animæ meæ salus tua ego sum. Ibidè.]

Iudica, Dñe, nocentes. **Oramus.**
DA quæsumus, omnipotès Deus: vt qui in tot aduersis ex nostra infirmitate deficimus, intercedente vnigeniti filij tui passionè respirè-

mus

mus. Per Dóminum.

Vel Ecclesiæ. vel Deus ómnium.

Lectio Isaia propheta.

Ca. 50.

IN diébus illis: dixit Isaías. Dóminus Deus aperuit mihi aurem: ego autem non contradico: retrórsim nō abij. Corpus meum dedi percutiéntibus, & genas meas vellentibus. Faciém meam non auerti ab increpantibus, & conspuéntibus. Dóminus Deus auxiliator meus, ideo non sum confusus: ideo pōsui faciém meam vt petram durissimam, & scio quóniam non confundar. Iuxta est qui iustificat me: quis contra dicet mihi? Stemus simul: quis est aduersarius meus? Accédât ad me. Ecce Dóminus Deus auxiliator meus: quis est qui condemnet me? Ecce, omnes quasi vestiméntum conterentur: vñea cómedet eos. Quis ex vobis timens Deum, audiés vocem serui sui? Quis ambulauit in ténebris, & non est lumen ei? Speret in nómine Dómini, & innitátur super Dóminum Deum suum.

Pf. 34.

Graduale Exúrge Dómine, & in ténde iudicio meo Deus meus, & Dóminus meus in causam meam. ✠. Effunde frameam, & concludé aduersus eos qui me persequúntur.

Pf. 102.

Tractus. Dómine, non secúndum peccata nōstra, quæ fecimus nos: neq; secúndum iniquitates nostras retri-

Pf. 78.

buas nobis. ✠. Dómine, ne memineris iniquitátum nostrarum antiquarú: citò anticipent nos misericórdiæ tuæ: quia pauperes facti sumus nimis. ✠. Adiua nos Deus salutáris noster: &

propter glóriam nóminis tui, Domine, libera nos: & propitius esto peccáris nostris propter nomen tuum.

Sequéntia sancti euangelij
secúndum Ioánnem.

ANTE sex diés Paschæ, venit Iesus Bethaniam, vbi Lazarus, fuerat mortuus, quem suscitauit Iesus, Fecerunt autem ei cœnam ibi: & Martha ministrabat. Lázarus verò vnus erat ex discumbéntibus cum eo. Maria ergo accēpit librā vnguénti nardi pistici pretiōsi: & vnxit pedes Iesu, & extérfit capillis suis pedes eius: & domus implēta est ex odóre vnguénti. Dixit ergo vnus ex discipulis eius Iudas Iscariotes, qui erat eū traditūrus. Quare hoc vnguémentum non veniit tricentis denáriis, & datū est egénis? Dixit autem hoc non quia de egénis pertinebat ad eum sed quia fur erat, & locúlōs habés ea quæ mittebantur portabat. Dixit ergo Iesus. Sine illam, vt in diem sepulturæ meæ seruet illud. Pauperes enim semper habébitis vobiscum: me autem nō semper habébitis. Cognōuit ergo tui ba multa ex Iudæis, quia illic esset: & venerunt, nō propter Iesum tantúm, sed vt Lázarum vidérēt quem suscitáuit à mórtuis.

Offertorium. Eripe me de inimicis meis Dómine: ad te confugi: doce me facere voluntatem tuam: Deus meus es tu.

Secreta.

R.

dēde

Hæc sacrificia nos, omnipotens Deus, potenti virtute nuda-
tos, ad suum faciant puriores venire
principium. Per Dominum.

Vel P. rotege. **vel** Oblatis quæsu-
mus. **Communio.** Erubescant, & re-
ueiantur simul, qui gratulantur ma-
lis meis: induantur pudore, & reueren-
tia, qui maligna loquuntur aduersum
me. **Postcommunio.**

Prebeant nobis, Domine diuinum
tua sancta seruorem: quo eorum
pariter & actu delectemur, & fructu.
Per Dominum.

Vel Quæsumus Domine. **vel** Hæc
nos quæsumus.

Super populum. Orémus.
Humiliate capita vestra Deo.

Adiua nos Deus salutaris noster:
& ad beneficia recolenda, quibus
nos instaurare dignatus es, tribue ve-
nire gaudentes.

FERIA TERTIA.

Statio ad sanctam Priscam.

Introitus.

Nos autem gloriari oportet
in Cruce Dni nostri IESV
Christi: in quo est salus, vita
& resurrectio nostra: per quem salua-
ti, & liberati sumus. **Psalm.** Deus
miseretur nostri, & benedicat nobis:
illuminet vultum suum super nos, &
miseretur nostri. **Nos autem.**

Orémus.

Omnipotens sempiternus Deus:
da nobis ita Dominicæ passio-
nis sacramenta peragere: ut indulgen-
tiâ percipere mereamur. Per eundem.

Vel Ecclesiæ tuæ. **vel** Deus omnium.

lectio Hieremiæ prophete

In diebus illis: Dixit Hieremias, **Cap. 1**
Domine demonstrasti mihi, & co-
gnoui: tu ostendisti mihi studia eorum.
Et ego quasi agnus mansuetus, qui
portatur ad victimam: & non cognoui
quia cogitauerunt super me consilia,
dicentes. Venite, mittemus lignum
in panem eius, & erademus eum de
terra viventium, & nomen eius non
memoretur amplius. Tu autem Do-
mine sabaoth, qui iudicas iuste, & pro-
bas renes & corda, videam vltionem
tuam ex eis: tibi enim reuelavi cau-
sam meam, Domine Deus meus.

Graduale. Ego autem dum mihi **Ps 34**
molesti essent, induēbam me cilicio,
& humiliabam in ieiunio animam me-
am, & oratio mea in sinu meo con-
uertetur. **V.** Iudica, Domine, nocen-
tes me, expugna impugnantes me:
apprehende arma & scutum, & exur-
ge in adiutorium mihi.

**Passio Domini nostri Iesu Chri-
sti secundum Marcum.**

In illo tempore. **Ca. 14**
Erat Pascha & azyma post biduum: &
quærebant summi Sa-
cerdotes & Scribæ quomodo Iesum dolo te-
nerent & occiderent. Dicebant au-
tem. **S**Non in die festo: ne forte tu-
mulus fieret in populo. **C**Et cum
esset Iesus Bethaniæ in domo Simô-
nis leprosi, & recumberet: venit mu-
lier

lier habens alabastrum vnguenti nar-
di spicati pretiosi: & fracto alabastro,
effudit super caput eius. Erant autem
quidam indigne ferentes intra semet
ipsos, & dicentes. **S** Vt quid perditio
ista vnguenti facta est? Poterat enim
vnguentum istud vænundari plus quã
trecentis denarijs, & dari pauperi-
bus. **C** Et fremebant in eam. Iesus
autem dixit. ✠ Sinite eam. Quid
illi molesti estis? Bonum opus ope-
rata est in me. Semper enim pauperes
habebitis vobiscum: & cum volueri-
tis, potestis illis benefacere: me autem
non semper habebitis. Quod habuit
hæc, fecit: præuenit vngere corpus
meum in sepulturam. Amen dico
vobis: vbi cunque prædicatum fuerit
Euangelium istud in vniuerso mun-
do, & quod hæc fecit narrabitur in
memoriam eius. **C** Et Iudas Iscari-
otes vnus de duodecim abiit ad sum-
mos sacerdotes, vt præderet eum illis.
Qui audientes gauisi sunt: & promi-
serunt ei pecuniam se daturos. Et que-
rebat quomodo illum opportunè tra-
deret. Et primo die azymorum quan-
do Pascha immolabant dicunt ei dis-
cipuli. **S** Quò vis eamus, & parèmus
tibi vt manduces Pascha? **C** Et mit-
tit duos ex discipulis suis: & dicit eis.
✠ Ite in ciuitatem: & occurret vobis
homo lagenam aquæ baiulans, sequi
mini eum: & quocunque introit, di-
cite domino domus quia magister di-
cit. Vbi est relectio mea vbi Pascha
cum discipulis meis manducem? Et
ipse vobis demonstrabit cœnaculum

grande, stratum: & illic parate nobis.

C Et abiierunt discipuli eius, & ven-
erunt in ciuitatem: & inuenerunt si-
cut dixerat illis, & parauerunt Pascha.
Vespere autem facto, venit cum duode-
cim. Et discumbentibus eis & man-
ducantibus, ait Iesus. ✠ Amen dico
vobis: quia vnus ex vobis tradet me,
qui manducat mecum. **C** At illi cœ-
perunt contristari, & dicere ei singillã-
tim. **S** Nunquid ego? **C** Qui ait il-
lis. ✠ Vnus ex duodecim qui intin-
git mecum manum in catino. Et filius
quidem hominis vadit sicut scriptum
est de eo. Væ autem homini illi, per
quem filius hominis tradetur. Bonum
erat ei, si non esset natus homo ille.
C Et manducantibus illis, accepit Ie-
sus panem: & benedicens fregit, & dedit
eis, & ait. ✠ Sumite: hoc est corpus
meum. **C** Et accepto calice, gratias agens
dedit eis. Et biberunt ex illo omnes.
Et ait illis. ✠ Hic est sanguis meus no-
ui testamenti, qui pro multis effundetur.
Amen dico vobis: quod iam non
bibam de genimine vitis vsque in diem
illum, cum illud bibam nouum in re-
gno Dei. **C** Et hymno dicto, exierunt
in montem oliuarum. Et ait illis Ie-
sus. ✠ Omnes scandalizabimini in
me in nocte ista: quia scriptum est. Per-
cutiam pastorem, & dispergentur oves.
Sed postquam resurrexero, præcedam
vos in Galilæam. **C** Petrus autem ait
illi. **S** Et si omnes scandalizati fue-
rint, sed non ego. **C** Et ait illi Iesus.
✠ Amen dico tibi: quia tu hodie in
nocte hac, priusquã gallus bis vocem

dederit, ter me es negaturus. **C** At ille amplius loquebatur. **S** Et si oportuerit me simul commori tibi, non te negabo. **C** Similiter autem & omnes dicebant. Et veniunt in prædiū, cui nomen Gethsémani. & ait discipulis suis. **✠** Sedete hinc, donec orem. **C** Et assumpsit Petrū, & Iacobum, & Ioannem secū: & coepit pauere, & tædere. Et ait illis. **✠** Tristis es anima mea usque; ad mortem. Sustinete hinc, & vigilate. **C** Et cum processisset paululum, proci-dit super terram: & orabat, ut si fieri posset, transiret ab eo hora: & dixit. **✠** Abba, pater, omnia tibi possibilia sunt: transfer calicem hunc à me: Sed non quod ego volo: sed quod tu. **C** Et venit, & inuenit eos dormientes. Et ait Petro. **✠** Simon dormis? Non potuisti vna hora vigilare mecum? Vigilate, & orate, ut non intratis in tentationem. Spiritus quidem promptus est, caro autem infirma. **C** Et iterum abiens orauit, eundem sermonem dicens. Et reuersus, denuo inuenit eos dormientes (erant enim oculi eorum grauati) & ignorabant quid responderent ei. Et venit tertio: & ait illis. **✠** Dormite iam, & quiescite. Sufficit. Venit hora. Ecce tradetur filius hominis in manus peccatorum. Surgite, eamus: ecce, qui me tradet, prope est. **C** Et adhuc eo loquente, venit Iudas Iscariotes vnus de duodecim, & cum illo turba multa cum gladijs & lignis, missi à summis sacerdotibus & scribis & senioribus. Dederat autem traditor eis signum, dicens. **S**

Quemcumque osculatus fuero, ipse est tenete eum, & ducite eum. **C** Et cum venisset, statim accedens ad eum, ait. **S** Rabbi. **C** Et osculatus est eum. At illi manus iniecerunt in Iesum, & tenuerunt eum. Vnus autem de circumstantibus educens gladium, percussit feruum summi sacerdotis: & amputauit illi auriculam. Et respondens Iesus, ait illis. **✠** Tanquam ad latronem existis cum gladijs & lignis comprehendere me? Quotidie apud vos eram in templo docens, & non me tenuistis. Sed ut impleantur scripturæ. **C** Tunc discipuli eius relinquentes eum, omnes fugerunt. Adolescens autem quidam sequebatur eum amictus sindone super nudo: & tenuerunt eum. At ille reiecta sindone, nudus profugit ab eis. Et adduxerunt Iesum ad summum sacerdotem: & conuenerunt omnes sacerdotes, & scribæ, & seniores. Petrus autem à longè secutus est eum usque intro in atrium summi sacerdotis: & sedebat cum ministris, & calefaciebat se ad ignem. Summi verò sacerdotes & omne concilium, quærebant aduersus Iesum testimonium ut eum morti traderent: nec inueniebant. Multi enim testimonium falsum dicebant aduersus eum: & conuenientia testimonia non erant. Et quidam surgentes, falsum testimonium ferebant aduersus eum, dicentes. **S** Quoniam nos audiimus eum dicentem. Ego dissoluam templum hoc manufactum: & post triduum, aliud non manufactum edificabo. **C** Et non erat conueni-

ueniens testimoniū illōrum. Exurgens autem summus sacerdos in medium, interrogauit Iesum, dicens. **S** Non respondes quicquam ad ea, quæ tibi obijciuntur ab his? **C** Ille autem tacēbat, & nihil respondit. Rursum summus sacerdos interrogabat eum: & dixit ei. **S** Tu es Christus filius Dei benedicti? **C** Iesus autem dixit illi. ✠ Ego sum. Et videbitis filiū hōminis sedentem à dextris virtūtis Dei, & venientem cū nūbibus cæli. **C** Summus autem sacerdos scindens vestimenta sua, ait. **S** Quid adhuc desideramus testes? Audistis blasphemiam. Quid vobis videtur? **C** Qui omnes condēnauerunt eum esse reum mortis. Et cœperunt quidam conspūere eum, & velare faciem eius, & colaphis eum cædere, & dicere ei. **S** Prophetiza. **C** Et ministri alapis eum cædebant. Et cū esset Petrus in atrio deorsum, venit vna ex ancillis summi sacerdotis: & cū vidisset Petrum calefacientem se, aspiciens illum, ait. **S** Et tu cum Iesu Nazareno eras. **C** At ille negauit, dicens. **S** Neque scio, neque noui quid dicas. **C** Et exiit foras ante atrium: & gallus cantauit. Rursum autem cū vidisset illum ancilla, cœpit dicere circumstantibus: quia hic ex illis est. At ille iterum negauit. Et post pusillum rursus qui astabant, dicebāt Petro. **S** Verè ex illis es: nam Galileus es. **C** Ille autem cœpit anathematizare & iurare: quia nescio hōminē istum quem dicitis. Et statim iterum gallus cantauit. Et recordatus est Pe-

trus verbi, quod dixerat ei Iesus: priusquam gallus cantet bis, ter me negabis. Et cœpit flere. Et cōfestim, mane cōsiliū facientes summi sacerdotes cum senioribus & scribis & vniuerso concilio, vincientes Iesum, duxerunt & tradiderunt Pilato. Et interrogauit eum Pilatus. **S** Tu es Rex Iudæorum **C** At ille respondens, ait illi. ✠ Tu dicis. **C** Et accusabat eum summi sacerdotes in multis. Pilatus autem rursus interrogauit eū, dicens. **S** Non respondes quicquam? Vide in quantis te accusant. **C** Iesum autem amplius nihil respondit: ita vt miraretur Pilatus. Per diem autem festum solebat illis dimittere vnū ex vincētis, quemcūque petissent. Erat autē qui dicebatur Bārabas, qui cum seditiōis erat vincētus qui in seditiōne fecerat homicidium. Et cū accendisset turba, cœpit rogare, sicut semper faciebat illis. Pilatus autem respondit eis, & dixit. **S** Vultis dimittam vobis regem Iudæorum? **C** Sciebat enim, quod per inuidiam tradidissent eū summi sacerdotes. Pōtiffices autem concitauerunt turbā, vt magis Barabbam dimitteret eis. Pilatus autem iterum respondēs, ait illis. **S** Quid ergo vultis faciā regi Iudæorum? **C** At illi iterum clamauerūt. **S** Crucifigē eum. **C** Pilatus verò dicebat eis. **S** Quid enī mali fecit? **C** At illi magis clamabant. **S** Crucifige eū. **C** Pilatus autem volens pōpulo satisfacere, dimisit illis Bārabam: & tradidit Iesum flagellis cæsum vt crucifigeretur. Milites autem duxerunt eum

intro in atrium prætorij, & conuocant totam cohortem: & induunt eum purpura, & imponunt ei plectentes spinam coronam. Et cœperunt salutare eum. **S** Aue Rex Iudæorum. **C** Et percutiebant caput eius arundine: & conspuiebant eum, & ponentes genua adorabant eum. Et postquam illuserunt ei, exuerunt illum purpura, & induerunt eum vestimentis suis: & educunt illum vt crucifigerent eum. Et angariauerunt prætereuntem quempiam, Simõnem Cyrenæum venientem de villa, patrẽ Alexandri & Rufi, vt tolleret crucẽ eius. Et perducunt eum in Gõlgotha locum: quod est interpretatum, Caluariae locus. Et dabant ei bibe e myrrhatũ vinum: & non accepit. Et crucifigentes eum, diuiserunt vestimenta eius: mittentes sortem super eis, quis quid tolleret. Erat autem hora tertia: & crucifigerunt eum. Et erat titulus causæ eius inscriptus Rex Iudæorum. Et cum eo crucifixerunt duos latrones: vnum à dextris, & aliũ à sinistris. Et implẽta est scriptura, quæ dicit: & cum iniquis reputatus est. Et prætereuntes blasphemabant eum, mouentes capita sua, & dicentes. **S** Vah, qui destruis templum Dei, & in tribus diebus reedificas: saluum fac te metipsum descendens de Cruce. **C** Si militer & summi sacerdotes illudentes, ad alterutrum cum scribis dicebant. **S** Alios saluos fecit, seipsum non potest saluum facere. Christus Rex Israël descendat nunc de cruce: vt videamus & credamus. **C** Et qui cum eo crucifi

xi erant, conuitiabantur ei. Et facta hora sexta, tenebræ factæ sunt super totam terram, vsq; in horam nonam. Et hora nona exclamauit Iesus voce magna, dicens. **✠** Eloi, Eloi: lammasabahtani? **C** Quod est interpretatum. **✠** Deus meus, Deus meus, vt quid dereliquisti me? **C** Et quidam de circumstantibus audientes dicebant. **S** Ecce, Eliam vocat. **C** Currens autem vnus, & implens spongiam aceto, circumponensque calamo potum dabat ei, dicens. **S** Sinite: videamus si veniat Elias ad deponendum eum. **C** Iesus autem emissã voce magna expirauit,

Hic pausat aliquantulum, & genuflectitur.

Et velum templi scissum est in duo, à summo vsque deorsum. Videns autem Centurio qui ex aduerso stabat, quia sic clamans expirasset, ait. **S** Verè hic homo filius Dei erat. **C** Erant autem & mulieres de longè aspicientes: inter quas erat Maria Magdalænæ, & Maria Iacobi minoris & Ioséph mather, & Salome: & cum esset in Galilæa sequebatur eum, & ministrabant ei: & aliæ multæ, quæ simul cum eo ascenderant Hierosolymam.

Hic cantatur in tono euangelij:

& alia sunt vt supra.

ET cum iam sero esset factum, (quia erat Parasceue, quod est ante sabbatum) venit Ioséph ab Arimathia nobilis decurio, qui & ipse erat expectans regnum Dei. Et audacter introiuit ad Pilatum: & petit corpus Iesu. Pilatus autem mirabatur, si iam obi-

isset. Et accersito Centurione interrogavit eum si iam mortuus esset. Et cum cognovisset à Centurione: donavit corpus Ioseph. Ioseph autem mercatus sindonem, & deponens eum in voluit sindone, & posuit eum in monumento quod excisum erat de petra, & advoluit lapidem ad ostium monumenti.

Pf. 193. *Offertorium.* Custodi me, Domine, de manu peccatoris: & ab hominibus iniquis eripe me. *Secreta.*

Sacrificia nos, quaesumus, Domine, propensius ista restaurent, quae medicinalibus sunt instituta ieiunijs. Per Dominum nostrum.

Vel Protege. *vel* Oblatis.

Pf. 68. *Communio.* Aduersum me exercebantur qui sedebant in porta, & in me psallabant qui bibebant vinum: ego vero orationem meam ad te Domine: tempus beneplaciti Deus: in multitudine misericordiae tuae exaudi me.

Postcommunio.

Sanctificationibus tuis, omnipotens Deus, & vitia nostra curentur, & remedia nobis sempiterna proveniant. Per Dominum.

Vel Quaesumus, *vel* Haec nos quaesumus.

Super populum. *Orémus.*

Humiliate capita vestra Deo.

Tva nos misericordia Deus, & ab omni surreptione verustatis expurget, & capaces sanctae novitatis efficiat. Per Dominum

F E R I A Q U A R T A .

Statio ad sanctam Mariam maiorem.

Introitus.

In nomine Iesu omne phlegnum, caelestium, terrestrium & infernorum: quia Dominus factus est obediens

usque ad mortem, mortem autem crucis: ideo Dominus Iesus Christus in gloria Dei patris. *Psalms.* Domine

exaudi orationem meam: & clamor meus ad te veniat. *In nomine.* *Post Kyrie eleison, dicitur,* *Orémus.*

Flectamus genua. *Et.* Levate.

Oratio.

Praesta, quaesumus, omnipotens Deus: ut qui pro nostris excessibus incessanter affligimur, per virginem tuam passionem liberemur. *Quitecum.*

Lectio Isaie prophetae.

Haec dicit Dominus Deus. Dicite filiae Sion. Ecce saluator tuus venit: ecce merces eius cum eo. Quis est iste qui venit de Edom, tinctis vestibus de bosra? Iste formosus in stola sua, gradiens in multitudine fortitudinis suae. Ego qui loquor iustitiam & propugnator sum ad salvandum. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, & vestimenta tua sicut calcantium in torculari? Torcular calcavissus: & de gentibus non est vir mecum. Calcavi eos in furore meo: & concucavi eos in ira mea. Et aspersus est sanguis eorum super vestimenta mea: & omnia indumenta mea inquinavi. Dies enim ultionis in corde meo: annus retributionis meae venit. Circumspexit & non erat auxiliator: quasi fui, & non fuit qui adjuvaret. Et salvavit michi

brachiū meum: & indignatio mea ipsa auxiliata est mihi. Et conculcaui populos in furore meo: & inebriaui eos in indignatione mea, & detraxi in terram virtutem eorum. Miserationum Domini recordabor: laudem Domini super omnibus quæ reddidit nobis Dominus Deus noster.

8. **Graduale.** Ne auertas faciem tuā à pūero tuo, quoniam tribulor: velociter exaudi me. **V.** Saluum me fac Deus, quoniam intrauerunt aquæ vsque ad animam meam: infixus sum in limbo profundi, & non est substantia.

Hic dicitur Dominus vobiscum, sine Flectamus genua. **Oratio.**

Deus, qui pro nobis filium tuum Crucis patibulum subire voluisti, vt inimici à nobis expelleres potestatem: concede nobis famulis tuis: vt resurrectionis gratiam consequamur Per eundem Dominum.

Vel Ecclesie tuæ. **vel** Deus omnium.

Lectio Isaia prophetae.

In diebus illis: Dixit Isaías. Domine, quis credidit auditui nostro? & brachium Domini cui reuelatum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo: & sicut radix de terra sitiēti. Non est species ei neq; decor. Et vidimus eum: & non erat aspectus, & desiderauimus eum: despectum, & nouissimum virorum, virum dolōrum, & scientem infirmitatem. Et quasi absconditus vultus eius, & despectus: vnde nec reputauimus eum. Verè langores nostros ipse tulit: & dolores nostros ipse portauit. Et nos putauimus

mus eum quasi leprosum, & percussū à Deo, & humiliatū. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras attritus est propter scelera nostra. Disciplina pacis nostræ super eū: & liuore eius sanati sumus. Omnes nos quasi oves errauimus, vnusquisque in viā suam declinauit: & posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est, quia ipse voluit & non aperuit os suum. Sicut ouis ad occisionem ducetur: & quasi agnus coram tondeute se, obmutescet: & non aperiet os suum. De angustia & de iudicio sublatus est. Generationem eius quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viuētiū. Propter scelus populi mei percussus eum. Et dabit impios pro sepultura, & diuites pro morte sua: eò quod iniquitatem non fecerit, nec dolus inuentus fuerit in ore eius. Et Dñs voluit coterere eū in infirmitate. Si posuerit pro peccato animam suā, videbit semen longæuū, & voluntas Domini in manu eius dirigetur. Pro eo quod laborauit anima eius, videbit & saturabitur. In scientia sua iustificabit ipse iustus seruus meus multo & iniquitates eorum ipse portabit. Ideo despertiam ei plurimos, & fortium diuidet spolia, pro eo quod tradidit in mortem animam suam, & cū sceleratis reputatus est, Et ipse peccata multorum tulit: & pro transgressionibus rogauit.

Tractus. Domine, exaudi orationem meam, & clamor meus ad te veniat. **V.** Ne auertas faciem tuam à

me: in quacunque die tribulor, inclina ad me aurem tuam. **✠** in quacunque die inuocauero te, velociter exaudi me. **✠** Quia defecerunt sicut fumus dies mei: & ossa mea sicut in frixorio confixa sunt. **✠** Percussus sum sicut foenum, & aruit cor meum, quia oblitus sum manducare panem meum. **✠** Tu exurgens, Dñe, misereberis Sion: quia venit tempus miserendi eius.

**Passio Domini nostri Iesu
Christi secundum.**

Lucam.

Cap. 22

In illo tempore. **C** Appropinquabat dies festus azymorum, qui dicitur Pascha: & querebant principes sacerdotum & scribae, quomodo Iesum interficerent: timebant verò plebem. Intrauit autem satanas in Iudam, qui cognominabatur Iscariotes, vnum de duodecim: & abiit, & locutus est cum principibus sacerdotum & magistratibus, quemadmodum illum traderet eis. Et gauisi sunt: & pacti sunt pecuniam illi dare. Et spondit. Et querebat opportunitatem, vt traderet illum sine turbis. Venit autem dies azymorum, in qua necesse erat occidi Pascha. Et misit Petrum & Ioanem, dicens. **✠** Euntes parate nobis Pascha, vt manducemus? **C** At illi dixerunt. **S** Vbi vis pararemus? **C** Et dixit ad eos. **✠** Ecce, introeuntibus vobis in ciuitate, occurret vobis homo amphoram aquae portans: sequimini eum in domum in

quam intrat, & dicetis patrifamilias domus, Dicit tibi magister: vbi est uersorium. vbi Pascha cum discipulis meis manducem? Et ipse vobis ostendet coenaculum magnum stratum: & ibi parate. **C** Euntes autem inuenerunt sicut dixit illis Iesus: & parauerunt Pascha, Et cum facta esset hora, discubuit & duodecim apostoli cum eo, & ait illis. **✠** Desiderio desideravi hoc Pascha manducare vobiscum, antequam patiar. Dico enim vobis: quia ex hoc non manducabo illud, donec impleatur in regno Dei. **C** Et accepto calice, gratias egit, & dixit. **✠** Accipite & diuidite inter vos. Dico enim vobis: quod non bibam de generatione vitis: donec regnum Dei veniat. **C** Et accepto pane, gratias egit, & fregit: & dedit eis, dicens. **✠** Hoc est corpus meum, quod pro vobis datur. Hoc facite in meam commemorationem. **C** Similiter & calicem, postquam coenauit, dicens. **✠** Hic calix nouum testamentum est in sanguine meo, qui pro vobis effundetur. Veruntamen ecce manus tradentis me, mecum est in mensa. Et quidem filius hominis, secundum quod definitum est, vadit: veruntamen vult homini illi per quem tradetur. **C** Et ipsi ceperunt querere inter se, quis esset ex eis qui hoc facturus esset. facta est autem & contentio inter eos, quis eorum videretur esse maior. Dixit autem eis. **✠** Reges gentium dominantur eorum: & qui potestate habent super eos, benefici vocantur. Vos autem non sic: sed qui maior est in vo-

bis, fiat sicut minor: & qui præcessor est sicut ministrator. Nam quis maior est, qui recubit, an qui ministrat? Nõne qui recumbit? Ego autem in medio vestrum sum sicut qui ministrat: vos autem estis, qui permãstis mecum intentationibus meis. Et ego dispono vobis sicut, dispõsuit mihi pater meus regnum: vt edatis & bibatis super mensam meã in regno meo: & sedeãtis super thronos, iudicantes duodecim tribus Israël. **C** Ait, autem Dominus Simoni. **✠** Simõ, ecce satanas expetiuit vos, vt cribraret sicut triticum. Ego autem rogavi pro te, vt non deficiat fides tua: & tu aliquando conuersus, confirmat fratres tuos. **C** Qui dixit ei. Domine, tecum paratus sum & in carcerem & in mortem ire. **C** At ille dixit. **✠** Dico tibi petre non cantabit hodie gallus, donec ter ab neges nosse me. **C** Et dixit eis. **✠** Quando misi vos sine sacullo & pera, & calciamentis: nõ quid aliquid defuit vobis? **C** At illi dixerunt. **S** Nihil. **C** Dixit ergo eis. **✠** Sed nunc qui habet sacculum, tollat: similiter & peram. E qui non habet, vendat tunicam suã, & emat gladium, Dico enim vobis, quoniam adhuc hoc quod scriptum est, oportet impleri in me, Et cum iniquis deputatus est. Et enim ea quæ sunt de me, finem habent. **C** At illi dixerunt. **S** Domine, ecce gladii duo hic. **C** At illi dixit eis. **✠** Satis est. **C** Et egressus ibat secundo consuetudinem in montem oliuarum, Secuti sunt autem illum & discipuli. Et cum peruenisset ad lo-

cum, dixit illis. **✠** Orate, ne intretis in tentationem. **C** Et ipse auulsus est ab eis quantum iactus est lapidis: & positus genibus orabat, dicens. **✠** Pater, si vis transfert calicem istum a me. Veruntamen non mea voluntas, sed tua fiat. **C** Apparuit autem illi angelus de caelo, confortans eum. Et factus in agonia prolixius orabat. Et factus est sudor ei sicut guttæ sanguinis de currentis in terram. Et cum surrexisset ab oratione: & venisset ad discipulos suos, inuenit eos dormientes pro tristitia, & ait illis. **✠** Quid dormitis? Surgite, orate ne intretis in tentationem. **C** Adhuc e loquente, ecce turba: & qui vocabatur Iudas, vnus de duodecim, antecederat eos: & appropinquauit Iesu, vt oscularetur eum. Iesus autem dixit illi. **✠** Iuda, osculo filium hominis tradis? **C** Videntes autem hi qui circa ipsum erant, quod futurum erat, dixerunt ei. **S** Domine, si percutimus in gladio? **C** Et percussit vnus ex eis seruum principis sacerdotum: & amputauit auriculam eius dexteram. Respondens autem Iesus, ait. **✠** Sinite vsque huc. Et cum tetigisset auriculam eius: sanauit eum. Dixit autem Iesus ad eos qui venerant ad se, principes sacerdotum & magistratus templi, & seniores. **✠** Quasi ad latronem existis cum gladijs & fistibus? Cum quotidie vobiscum fuerim in templo, non extendistis manus in me. Sed hæc est hora vestra, & potestas tenebrarum. **C** Comprehentes autem eum, duxerunt ad domum principis sacerdotum: Petrus vero sequebatur

tur eum à longè. Accenso autè igne in medio atrij, & circumsedentibus illis, erat Petrus in medio eorum. Quem cum vidisset ancilla quædam sedentem ad lumè, & eum fuisset intùita, dixit. **S** Et hic cum illo erat. **C** At ille negavit eum dicens. **S** Mulier, non novi illum. **C** Et post pusillū àlius videns eū, dixit. **S** Et tu de illis es. **C** Petrus verò ait. **S** O homo non sum. **C** Et intervallo facto, quasi horæ unius: alius quidam affirmabat, dicens. **S** Verè & hic cum illo erat. Nam & Galilæus est. **C** Et ait Petrus. **S** Homo nescio quid dicis. **C** Et continuò, adhuc illo loquente, cantavit gallus. Et conuersus Dominus respexit Petrum. Et recordatus est Petrus verbi Domini, sicut dixerat: quia priusquam gallus cantet me negabis. Et egressus foras Petrus fleuit amarè. Et viri qui tenebant Iesum, illudebant ei, credentes. Et velauerunt eum: & percutiebant faciem eius: & interrogabant eum, dicens. **S** Prophetiza, quis est qui te percussit? **C** Et alia multa blasphemantes dicebant in eum. Et ut factus est dies, conuenerunt seniores plebis & principes sacerdotum & scribæ, & duxerunt illum in concilium suum, dicens. **S** Si tu es Christus, dic nobis. **C** Et ait illis. ✠ Si vobis dixero, non credetis mihi: si autem & interrogauero, non respondebitis mihi, neque dimittetis. Ex hoc autem erit filius hominis sedens à dextris virtutis Dei. **C** Dixerunt autem omnes. **S** Tu ergo es filius Dei. **C** Qui ait. ✠ Vos dicitis,

quia ego sú. **C** At illi dixerunt. **S** Quid adhuc desideramus testimoniū? Ipsi enim audiuimus de ore eius. **C** Et surgens omnis multitudo eorum, duxerunt illum ad Pilatū. Coeperunt autem accusare illum, dicens. **S** Hunc inuenimus subuertentem gentem nostram: & prohibentem tributa dari Cæsaris: & dicentem se Christum regem esse. **C** Pilatus autem interrogauit eum, dicens. **S** Tu es Rex Iudeorum? **C** At ille respondens ait. ✠ Tu dicis. **C** Atque autem Pilatus ad principes sacerdotum & turbas. **S** Nihil inuenio causæ in hoc homine. **C** At illi inualescebant dicens. **S** Commouit populum, docens per vniuersam Iudæam, incipiens a Galilæa vsque huc. **C** Pilatus autem audiens Galilæam, interrogauit, si homo Galileus esset. Et ut cognouit quod de Herôdis potestate esset, remisit eum ad Herodem, qui & ipse Hierosolimis erat illis diebus. Herôdes autem viso Iesu, gauisus est valde. Erat enim cupiens ex multo tempore videre illum, eo quod audierat multa de illo: & sperabat signum aliquod videre ab eo fieri. Interrogabat autem illum multis sermonibus. At ipse nihil illi respondebat. Stabant autem principes sacerdotum & scribæ constantiter accusantes eum. Spreuit autem illum Herôdes cum exercitu suo: & illuc induitū veste alba, & remisit ad Pilatū. Et facti sunt amici Herôdes & Pilatus in ipsa die: nam antea inimici erant ad inuicem. Pilatus autem conuocatis principibus sacerdotum, & magistratibus, &

plebe, dixit ad illos. **S** Obtulistis mihi hunc hominem, quasi auertentem populum: & ecce ego coram vobis interrogans, nullam causam inuenio in homine isto ex his in quibus eum accusatis. Sed neque Herodes. Nam remisi vos ad illum: & ecce, nihil dignum morte actum est ei. Emendatum ergo illum dimittam. **C** Necesse autem habebat dimittere die per eis festum, unum. Exclamauit autem simul vniuersa turba, dicens. **S** Tolle hunc, & dimitte nobis Barabam. **C** Qui erat propter seditionem quandam factam in ciuitate & homicidium, missus in carcerem. Iterum autem Pilatus locutus est ad illos, volens dimittere Iesum. At illi succlamabant, dicentes. **S** Crucifige, crucifige eum. **C** Ille autem tertio dixit ad illos. **S** Quid enim mali fecit iste? Nullam causam mortis inuenio in eo. Corripiam ergo illum, & dimittam. **C** At illi instabant vocibus magnis postulantes vt crucifigeretur: & inualescebant voces eorum. Et Pilatus adiudicauit fieri petitionem eorum. Dimisit autem illis eum qui propter homicidium & seditionem missus fuerat in carcerem quem petebant: Iesum vero tradidit voluntati eorum. Et cum duceret eum, apprehenderunt Simonem quendam Cyrenensem venientem de villa: & imposuerunt illi crucem portare post Iesum. Sequebatur autem illum multa turba populi, & mulierum: quae plangebant & lamentabantur eum. Conuersus autem Iesus ad illas, dixit. **✠** Filiae Hierusalem, nolite flere super me:

sed super vos ipsas flete, & super filios vestros. Quoniam ecce venient dies, in quibus dicent. Beatae steriles, & venter qui non genuerunt, & vbera quae non lactauerunt. Tunc incipient dicere montibus, cadite super nos: & collibus, operite nos. Quia si in viridi ligno haec faciunt: in arido quid fiet? **C** Ducebantur autem & alij duo nequam cum eo, vt interficeretur. Et postquam venerunt in locum qui vocatur Caluariae, ibi crucifixerunt eum: & latrones, vnus a dextris, & alterum a sinistris Iesus autem dicebat. **✠** Pater, dimitte illis: non enim sciunt quid faciunt. **C** Diuidetes vero vestimenta eius miserunt sortes. Et stabat populus spectans: & deridebant eum principes cum eis, dicentes. **S** Alios saluos fecit: se saluum faciat, si hic est Christus Dei electus. **C** Illudebant autem ei & milites accedentes, & acetum offerentes illi & dicentes. **S** Si tu es rex Iudaeorum, saluum te fac. **C** Erat autem & superscriptio scripta super eum literis Graecis, & Latinis, & Hebraicis: Hic est rex Iudaeorum. Vnus autem de his qui pendebant latronibus, blasphemabat eum, dicens. **S** Si tu es Christus, saluum fac te ipsum, & nos. **C** Respondens autem alter, increpabat eum, dicens. **S** Nequid times Deum, qui in eadem damnatione es? Et nos quidem iuste, nam digna factis recipimus: hic vero nihil maligessit. **C** Et dicebat ad Iesum. **S** Domine memento mei, cum veneris in regnum tuum. **C** Et dixit illi Iesus. **✠** Amen dico tibi: hodie mecum

eris in paradiso. **C** Erat autē ferē hora sexta: & tenebræ factæ sunt in vniuersam terram, vsque in horam nonam. Et obscuratus est Sol: & velum templi scissum est médium. Et clamans Iesus voce magna, ait. **✠** Pater, in manus tuas cōmendo sp̄ritum meum. **C** Et hæc dicens, expirauit. **Hic pausat aliquantulum & genuflectitur.** Videns autem Centurio quod factum fuerat, glorificauit Deū dicens. **¶** Verē hic homo iustus erat. **C** Et omnis turba eorum qui simul aderant ad spectaculum istud, & videbant quæ fiebant: percutientes pectora sua, reuertebantur. Stabant autem omnes noti eius à longè: & mulieres, quæ securæ erant eum a Galilæa, hæc videntes.

Hic legitur in tono euangelij & alia fiunt vt suprā.

E Tecce, vir nōmine Ioseph qui erat de curio: vir bonus, & iustus: hic nō consenserat consilio & actibus eorum: ab Arimathia ciuitate Iudææ qui expectabat & ipse regnū Dei. Hic accessit ad Pilatū, & petiit corpus Iesu. Et depositū inuoluit sindone: & posuit eū in monumento exciso, in quo nondum quisquam positus fuerat.

Ps. 101. **Offertoriū.** Dñe exaudi orationem meā, & clamor meus ad te perueniat: ne auertas faciem tuā à me. **Secreta.**

Suscipe, quæsumus Dñe, munus oblatum, & dignanter operare: vt quod passionis filij tui Domini nostri mysterio gerimus, pijs affectibus consequamur. Per Dominum.

Ps. 141. **Protege. vel Oblatis. Communio.**

Potum meum cum flectu temperabam: quia eleuans allisisti me, & ego sicut foenum arui: tu autem Domine in æternum permanes: tu exurgēs miserēberis Sion, quia venit tempus miserēdi eius. **Postea. nūmū.**

Largire sensibus nostris omnipotens Deus: vt, per temporalem filij tui mortem, quam mysteria ueneranda testantur, vitam te nobis dedisse perpetuam cōfidamus. Per eundem.

Vel, Quæsumus vel Hæc nos quæsumus.

Super populum. Oremus.

Humiliate capitā vestra Deo.

Respice, quæsumus, Domine, super hanc familiā tuam, pro qua Dñs noster Iesus Christus non dubitauit manibus tradi nocentum, & Crucis subire tormentū. Qui tecum uiuit.

FERIA QUINTA IN

Coena Domini

Statio ad sanctum Ioannem

in Laterano. **Introitus.**

Nos autem gloriari oportet in Cruce Domini nostri IESU Christi, in quo est salus, vita & resurrectio nostra: per quem saluati, & liberati sumus. **Psalm.** Deus misereatur nostri, & benedicat nobis: illuminet uultū suum super nos, & misereatur nostri. **Nos autem. dicitur Gloria in excel**

stra: per quem saluati, & liberati sumus. **Psalm.** Deus misereatur nostri, & benedicat nobis: illuminet uultū suum super nos, & misereatur nostri. **Nos autem. dicitur Gloria in excel**

excelsis. *Et tunc pulsantur campanæ & deinceps nō amplius vsque ad Sab-
batum sanctum. Oratio.*

DEus, à quo & Iudas reatus sui poenam, & confessiōnis suæ latro præmium sumpsit: concède nobis tuæ propitiatiōnis effectum: vt sicut in passiōe sua Iesus Christus Dñs noster diuersa vtriusq; intulit stipēdia meritōrū: ita nobis ablato vetustatis errore, resurrectiōnis suæ grātiā largiatur. Qui tecum viuit.

Et hæc Oratio tantum dicitur.

Lectio epistolæ beati Pauli apostoli ad Corinthios.

FRATRES. Conuenientibus vobis in vnum, iam non est Dominicam coenam māducare. Vnusquisq; enim coenam suam præsumit ad manducandum. Et alius quidē esurit: alius autē ebrius est. Nun quid domos non habetis ad manducandum & bibendum? Aut ecclesiam Dei cōtēpnitis: & cōfunditis eos qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? In hoc non laudo. Ego enim accēpi à Dōmino, quod & tradidi vobis: quōniam Dōminus Iesus in qua nocte tradebatur, accēpit panem: & gratias agens fregit, & dixit. Accipite, & manducate: hoc est corpus meum quod pro vobis tradetur. Hoc facite in meam commemoratiōnem. Similiter & calicem, postquam cōnauit, dicens. Hic calix nouum testamētum est in meo sanguine. Hoc facite, quotiescūque bibitis in meam cōmemoratiōne. Quotiescūque enim māducabitis panē hūc,

& calicē bibētis: mortem Dñi annūciabitis, donec veniat. Itaq; quicūq; manducauerit panem, & biberit calicem Dōmini indignè, reus erit corporis & sanguinis Domini. Probet autē seipsum homo: & sic de pane illo edat & de calice bibat. Qui enim māducāt & bibit indignè: iudicium sibi māducāt & bibit, nō diiudicans corpus Dñi. Ideo inter vos multi infirmi & inbecilles: & dōrmiunt multi. Quod si nos metipsos diiudicāremus: non vtique iudicāremur. Dum iudicāmur autem: à Dōmino corripimur, vt non hoc mundo damnēmur.

Graduale. Christus factus est pro nobis obediens vsq; ad mortē, mortem autē crucis. ✠. Propter quod & Deus exaltauit illum: & dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

*Sequentia sancti euangēlij
secūndum Ioānnem.*

ANTE diem festum Paschæ, sci- ^{Ioā. 13.}
ens Iesus quia venit hora eius vt transeat ex hoc mundo ad patrem: cū dilexisset suos qui erant in mundo, in finem dilexit eos. Et coena facta, cū diabolus iā misisset in cor, vt traderet eum Iudas Simōnis Iscariotes: sciens quia omnia dedit ei pater in manus, & quia à Deo exiuit, & ad Deum vadit: surgit à coena & ponit vestimēta sua. Et cū accepisset lintē, præcinxit se. Deinde misit aquam in peluim, & cœpit lauare pedes discipulōrum, & extergere linteo quo erat præcinctus. Venit ergo ad Simōne Petrum. Et dicit ei Petrus. Dōmine.

mine, tu mihi lauas pedes? Respondit Iesus, & dixit ei. Quod ego facio, tu nescis modo: scies autem postea. Dicit ei Petrus. Non lauabis mihi pedes in aeternum: Respondit ei Iesus. Si non lauero te, non habebis partem mecum. Dicit ei Simon Petrus. Domine, non tantum pedes meos, sed & manus & caput. Dicit ei Iesus. Qui lotus est, non indiget nisi ut pedes lauet, sed est mundus totus. Et vos mundi estis: sed non omnes. Sciebat enim quisnam esset qui traderet eum: propterea dixit, non estis mundi omnes. Postquam ergo lauit pedes eorum, accepit vestimenta sua. Et cum recubisset iterum, dicit eis. Scitis quid fecerim vobis? Vos vocatis me magister & domine: & benedicitis. Sum etenim, Si ergo ego laui pedes vestros, dominus & magister: & vos debetis alter alterius lauare pedes. Exemplum enim dedi vobis, ut quemadmodum ego feci vobis, ita & vos faciatis. **Et dicitur Credo,**

Ps 117. **Offertorium.** Dextera Domini fecit virtutem: dextera Domini exaltauit me, dextera Domini fecit virtutem: non moriar, sed viuam: & narrabo opera Domini. **Secreta.**

IPse tibi, quaesumus, Domine sancte pater omnipotens, aeternae Deus, sacrificium nostrum reddat acceptum, qui discipulis suis in sui commemoratione hoc fieri hodierna traditione monstrauit, Iesus Christus filius tuus, Dominus noster. Qui tecum uiuit.

Præfatio de Cruce. Infra actionem.

Communicantes, & diem sacratissimum celebrantes, quo Dominus noster Iesus Christus pro nobis est traditus. Sed & memoriam venerantes, in primis gloriosae semperque uirginis Mariae genitricis Dei, & Domini nostri Iesu Christi. Sed & beatorum apostolorum ac martyrum tuorum Petri & Pauli, Andreae, Iacobi, Ioannis, Thomae, Iacobi, Philippi, Bartolomaei, Matthaei, Simonis, & Thadaei: Lini, Cleti, Clementis, & Sixti, Cornelij, Cypriani, Laurentij, Chrysogoni, Ioannis & Pauli, Cosmae & Damiani, & omnium sanctorum tuorum: quorum meritis, precibusque concedas: ut in omnibus protectionis tuae muniamur auxilio. Per eundem Christum Dominum. **Alia infra actionem**

Hanc igitur oblationem seruitutis nostrae, sed & cunctae familiae tuae, quam tibi offerimus, ob diem, in qua Dominus noster Iesus Christus tradidit discipulis suis corporis & sanguinis sui mysteria celebranda, quaesumus Domine, ut placatus accipias: diesque nostros in tua pace disponas: atque ab aeterna damnatione nos eripis: & in electorum tuorum iubeas grege numerari Per eundem Christum Dominum.

Quam oblationem tu Deus in omnibus, quaesumus: Benedictam ✠ Ascriptam ✠ Ratam, Rationabilem, acceptabilem que facere digneris: ut nobis corpus ✠ & sanguis ✠ fiat dilectissimi filij tui Domini nostri Iesu.

Alia infra actionem.

Qui pridie, quam pro nostra omniumque salute pateretur, hoc

est, hodie, accēpit panem in sanctas ac
venerabiles manus suas: & eleuatis o-
culis in caelum ad te. &c.

Agnus Dei dicitur: sed Pax nō datur.

**Hoc die reseruat sacerdos in loco
honesto & conuenienti vnā hostiā
consecratam pro die sequenti, in quo
non conficitur: vel etiam plures, si ne-
cesse fuerit, pro infirmis: sanguinem
verò totum sumit. Deinde fiat com-
muniō: & postea completur Missa.**

Communiō.

**Dñs Iesus postquam coenauit cū disci-
pulis suis, lauit pedes eorū, & ait illis
scitis quid fecerim vobis ego Dñs &
magister? exemplum dedi vobis, vt
& vos ita faciatis.**

Postcommuniō.

Refecti vitalibus alimentis, quæ
sumus, Dōmine Deus noster: vt
quod tempore nostrę mortalitatis cul-
tu ex equimur, tuę immortalitatis
mūnere consequamur, Per Dñm

Et dicitur I. te missa est.

**Finita Missa, accenduntur incensicia,
fit porcessio more solito. Celebrans
genusflectit ante altare. imponit incen-
sam in duobus thuribulis, & cum al-
tero incensat ter sacramentum: dein-
de de manu diaconi accepto calice cū
sacramento, & cooperto extremitati-
bus veli quo eius humeri teguntur,
procedit medius inter Diaconum à
dextris, & Subdiaconum à sinistris
sub baldachino, duobus acoluthis sa-
cramentum continuè incensantibus
vsque ad locum præparatum, vbi pro
incensatione seruandū est. Inter ea dum fit
cū porcessio, cantatur Hymnus. Pange**

lingua gloriōsi. **Reposito sacramēto
& rursus in censato, in choro dicantur
Vesperæ, postea sacerdos cum mini-
stris denudet altaria, legendo antipho-
nam.**

Diuiserunt sibi vestimēta mea: Psa. 21,

**& super vestem meam miserunt sor-
tem. Cuni toto Psalmo. Deus Deus
meus respice in me. Post denudatio-
nem altarium, hora competenti, fa-
cto signo cum tabula, conueniunt Cle-
rici ad faciendum mandatum. Maior
abluit pedes minoribus: tergit & oscu-
latur. Et interim hæc subscripta can-
tantur: vel omnia, vel in parte: pro dis-
positione cātorum.**

**Antiphona. Man-
dātum nouum do vobis: vt diligatis
inuicē, sicut dilēxi vos: dicit dōminus**

Psalmus. Beati immaculati in via
qui ambulant in lege Dōmini. **Et re-
petitur immediatē antipho. Mundā-
tum nouum. Et sic aliæ antiphonæ,
quæ habent psalmos, vel versus repe-
tuntur. Et de quolibet psalmo nō di-
citur nisi vnus. Antiphona.**

**Postquam surrexit Dōminus à coena,
misit aquam in peluim, & coepit lauā-
re pedes discipulōrum suōrum: hoc
exemplum reliquit eis. Psalmus.**

**Magnus Dōminus, & laudābilis ni-
mis in ciuitate Dei nostri, in monte
sancto eius. Antiphona. Dōminus Ie-
sus postquam coenauit cum discipulis
suis, lauit pedes eorū, & ait illis: sci-
tis quid fecerim vobis ego Dōminus
& magister? exemplum dedi vobis: vt
& vos ita faciatis. Psalm. Benedixi-**

**sti Dōmine terram tuam: auertisti ca-
pitiutatem Iacob. Antiphona.**

Dōmi

Domine tu mihi lauas pedes? respōdit Iesus, & dixit ei: si non laüero tibi pedes, non habēbis partem mecum.

V. Venit ergo ad Simōnem Petrum. & dixit ei petrus. **Et repetitur Añā.**

Ioā. 13. Domine, tu mihi lauas pedes? respōdit Iesus, & dixit ei: si non laüero tibi pedes, non habēbis partem mecum.

V. Quod ego facio, tu nescis modo: scies autem postea. **Tertio repetitur**

Antipho. Dñe tu mihi lauas pedes? respōdit Iesus, & dixit ei: si non laüero tibi pedes, non habēbis partem mecum. **V.** Si ego Dōminus &

Ps. 48. magister vester laui vobis pedes: quāto magis debētis alter alterius lauare pedes? **Psalm.** Audite hęc omnes gentes: auribus percipite qui habitātis orbem. **Antipho.** In hoc cognō-

Ioā. 13. cent omnes, quia mei estis discipuli: si dilectiōnem habueritis adinuicem

V. Dixit Iesus discipulis suis. **Antipho.** Maneant in vobis fides, spes

Ca. 31. charitas, tria hęc: maior autem horū est charitas. **V.** Nunc autem manent fides, spes, charitas, tria hęc: maior horum est charitas. **Antiphona.** Be-

nedieta sit sancta trinitas, atque indiuisa vnitas: cōfitebimur ei, quia fecit nobiscum misericordiam suam. **V.**

Benedicāmus patrem, & filium, cum sancto spiritu. **Psalmus.** Quam dilecta tabernacula tua domine virtūtū?

Ps. 83. concupiscit & deficit anima mea in atria domini.

Antiphona. Vbi charitas & amor, Deus ibi est. **V.** Congregāuit nos in vnum Christi amor. **V.** Exultēmus,

& in ipso iucūdēmur. **V.** Timeāmus & amēmus Deum viuū. **Verf.** Et ex corde diligāmus nos sincēro.

Et repetitur Antiphona. Vbi charitas & amor, Deus ibi est. **Verf.** Simul ergo cūm in vnum congregāmur. **Verf.** Ne nos mente diuidāmur caueāmus. **Verf.** Cessent iurgia maligna, cessent lites. **Verf.** Et in medio nostri sit Christus Deus.

Et repetitur Antiphona. Vbi charitas & amor, Deus ibi est. **Verf.** Simul quoq; cum beātis videāmus. **Verf.** Glorianter vultū tuum Christe Deus. **Verf.** Gaudiū, quod est immensum, atque probum. **Verf.** Sæcula per infinita sæculorum. Amen. **Post lo-**

tionem, qui alijs abluir pedes capite detecto dicit. Pater noster. **Verf.** Et ne nos. **Re.** Sed libera. **Verf.** Tu mada sti mandata tua Dñe. **Re.** Custodiri nimis. **Verf.** Tu lauasti pedes discipulorum tuorum. **Re.** Opera manuum tuarū ne dispicias. **Verf.** Domine exaudi orationem meam. **Re.** Et clamor meus ad te veniat. **Verf.** Dōminus vobiscum. **Re.** Et cum spīritu tuo.

Orēmus. **Oratio.** **A**desto, Dñe, quæsumus, officio seruitūtis nostræ: & quia tu discipulis tuis pedes lauare dignatus es, ne despicias opera manuum tuarum quæ nobis retinēda mada sti. vt sicut hic nobis & a nobis exteriora abluuntur inquina mēta: sic a te omniū nostrū interiora lauētur peccata. Quod ipse præstare dignēris, qui viuis & regnas, De⁹, per omnia sæcula, sæculorum. **Re.** Amen.

FERIA SEXTA IN

Parasceue.

Statio ad sanctam Crucem in
Hierusalem.

Inita Nona, Sacerdos & ministri induti vestimentis nigri coloris, procedunt sine luminariis, & incenso: ante altare prostrati aliquamdiu orant. Interim acoluthi vnā tantū tobaleam extendunt super altare. Sacerdos cū ministris facta oratione accedit ad altare: deinde Subdiaconus procedit ad legendum, & sine titulo incipit prophetiam.

Hæc dicit Dominus. In tribulatione sua manè consurgent ad me. Venite, reuertamur ad Dominum: quia ipse cepit, & sanabit nos: percussiet, & cutabit nos. Viuificabit nos post duos dies: & in die tertio suscitabit nos, & viuemus in conspectu eius. Sciemus, sequenurque, vt cognoscamus Dñm. Quasi diluculum præparatus est egressus eius: & venit quasi imber nobis temporaneus & serotinus terre. Quid faciam tibi Ephraim? Quid faciam tibi Iuda? Misericordia vestra quasi nubes matutina: & quasi ros manè pertransiens. Propter hoc dolavi in prophetis: occidi eos in verbis oris mei. Et iudicia tua, quasi lux, egredientur. Quia misericordiam volui & non sacrificium: & scientiam Dei, plus quam holocausta.

Tractus. Dñe, audiui auditum tuum, & timui: consideravi opera tua, & expaui. **Ps.** In medio duorum ani-

malium innotescēs: dum appropinquauerint anni, cognoscereis: dum aduenerit tempus, estenderis. **vers.** In eo, dum cōturbata fuerit anima mea in ira, misericordiæ memor eris. **vers.** Deus à Libano veniet, & sanctus de monte vmbroso, & condenso. **vers.** Operuit celos maiestas eius: & laudis eius plena est terra.

Finito Tractu sacerdos dicit Orémus
Diaconus Flectamus gēna. & **Sub-**
diaconus Leuate.

Deus, a quo & Iudas proditor reatus sui pœnam, & confessiōnis suę latro præmiū sumpsit: concēde nobis tuę propitiatiōnis effectum: vt sicut in passiōe suā Iesus Christus dñs noster diuersa vtriq; intulit stipēdia meritorū: ita nobis, ablato vetustatis errore, resurrectiōnis suę grātiā largiatur. **Qui tecum viuit & regnat in vnitāte spiritus sancti Deus: per omnia sæcula sæculōrum. R. Amen.**

In diebus illis: Dixit Dominus ad **Ex. 20;**
Moysen & Aaron in terra Ægypti. Mensis iste, vobis principium mensium: primus erit in mensibus anni. Loquimini ad vniuersum coetū filiōrū Israel, & dicite ei. Décima die mensis huius tollat vnusquisq; agnū per familias & domus suas. Sin autē minor est nūmerus, vt sufficere possit ad vendū agnum: assumet vicinum suū, qui iunctus est domui suę: iuxta nūmerum animarū quæ sufficere possunt ad esum, agni. Erit autē agnus absque macula, maculus anniculus: iuxta quem

quem ritum tollētis & hœdū. Et seruābitis eum vsq; ad quartam decimam diem mensis huius. Immolabitque eum vniuersa multitudo filiōrū Israel ad vesperam. Et sument de sanguine eius: ac ponēt super vtrūq; postē, & in super liminaribus domōrū, in quibus cōmedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni, & āz ymos panes cū lactūcis agrēstibus. Non comedētis ex eo crudum quid, nec coctum aqua: sed assum tantū igni. Caput cum pedibus eius & intestinis vorābitis: & os eius non confringētis: nec remanēbit ex eo quicquam vsq; manē. Si quid residuum fuerit, igni comburētis. Sic autē comedētis illum. Renes vestros accingētis: & calciamenta habēbitis in pedibus: tenentes baculos in mānibus: & comedētis festināter. Est enim phasē (id est transitus) Dōmini.

Ps. 119.

Tractus. Eripe me, Dōmine, ab hōmine malo: à viro iniquo libera me. ✠ Qui cogitauerunt malitias in corde: tota die constituēbant praelia. ✠ Acuērunt linguas suas sicut serpētes: venēnum aspidum sub labiis eōrum. ✠ Custōdi mē, Dōmine, de manu peccatōris: & ab hominibus iniquis libera me. ✠ Qui cogitauerunt supplantare gressus meos: abscondērunt supēbi laqueum mihi. ✠ Et funes extendērunt in laqueum pedibus meis: & iuxta iter scandalum posuerūt mihi. **vers.** Dixit Dōmino, Deus meus es tu: exaudi Dōmine vocem oratiōnis meæ. **vers.** Dōmine Dñe virtus saluus meæ, obūmbra caput

meū in die belli. **vers.** Ne tradas me a desiderio meo peccatōri: cogitauerunt aduersum me: ne derelinquas me, ne vnquā exaltentur. **vers.** Caput circūtus eōrum: labior labōrum ipsorum operiet eos. **vers.** Veruntamē iusti confitebuntur nōmini tuo: & habitabunt recti cum vultu tuo.

Finito tractu, Passio super nudum pulpitem dicitur.

Passio Domini nostri Iesu Christi secundum Ioannem.

In illo tempore. Egressus est Iesus cum discipulis suis tras torrentem Cedron, vbi erat hortus: in quem introiit ipse & discipuli eius. Sciebat autem & Iudas: qui tradēbat eum, locum: quia frequēter Iesus conuēnerat illuc cum discipulis suis. Iudas ergo cū accepisset cohōrtē, & a pontificibus & pharisæis ministros: venit illuc cum Lantēnis, & facibus, & armis. Iesus itaque sciens omnia, quę ventūra erant super eum: procēssit, & dixit eis. ✠ Quem quæritis? **C** Responderunt ei. **S** Iesum Nazerēnum. **C** Dixit eis Iesus. ✠ Ego sum. **C** Stabat autem & Iudas, qui tradebat eum, cū ipsis. Vt ergo dixit eis, ego sum, abiērunt retrorsum, & ceciderunt in terram. Iterum ergo eos interrogāuit. ✠ Quē quæritis? **C** Illi autē dixerūt. **S** Iesum Nazerēnum. **C** Respondit Iesus. ✠ D

xi vobis, quia ego sum. Si ergo me
 quæritis, sinite hos abire. **C** Ut imple
 retur sermo quæ dixit: quia quos dedi
 sti mihi, non perdidisti ex eis quemquã.
 Simon ergo Petrus habens gladium,
 eduxit eum: & percussit pontificis ser
 uum: & abscidit auriculam eius dexte
 ram. Erat autem nomen seruo Mal
 chus. Dixit ergo Iesus Petro. **✠** Mit
 te gladium tuum in vaginam. Cali
 cem quem dedit mihi pater, non vis
 ut bibam illum? **C** Cohors ergo & tri
 bûnus & ministri Iudæorum compre
 henderunt Iesum, & ligauerunt eum: &
 adduxerunt eum ad Annam primû.
 Erat enim socer Caiphæ, qui erat pon
 tifex anni illius. Erat autem Caiphas,
 qui consiliû dederat Iudæis: quia expe
 dit vnum hominem mori pro popu
 lo. Sequebatur autem Iesum Simon
 Petrus, & alius discipulus. Discipulus
 autem ille, erat notus pontifici: & in
 troiuit cum Iesu in atrium pontificis. Pe
 trus autem stabat ad ostium foris. Exiuit
 ergo discipulus ille qui erat notus pon
 tifici: & dixit ostiariæ: & introduxit
 Petrum. Dixit ergo Petro ancilla ostia
 ria. **S** Nunquid & tu ex discipulis es
 hominis istius? **C** Dicit ille. **S** Non
 sum. **C** Stabant autem serui & mini
 stri ad prunas, quia frigus erat, & cale
 faciabant se. Erat autem cum eis & Pe
 trus stans, & calefaciens se. Pontifex er
 go interrogauit Iesum de discipulis
 suis, & de doctrina eius. Respondit ei
 Iesus. **✠** Ego palam locutus sum mû
 do. Ego semper docui in synagoga, &
 in templo quò omnes Iudæi conuē

niunt: & in occulto locutus sum nihil.
 Quid me interrogas? Interroga eos,
 qui audierunt quid locutus sum ipsis.
 Ecce, hi sciunt quæ dixerim ego. **C** Hac
 autem cū dixisset, vnus assistens mi
 nistrorum dedit alapam Iesu dicens. **S** Sic
 respondes pontifici? **C** Respondit ei
 Iesus. **✠** Si malè locutus sum, testimô
 nium perhibe de malo: si autè bene,
 quid me cædis? **C** Et misit eum An
 nas ligatum ad Caipham pontificem.
 Erat autè Simon Petrus stans, & cale
 faciens se. Dixerunt ergo ei. **S** Nunquid
 & tu ex discipulis eius es? **C** Negauit
 ille, & dixit. **S** Non sum. **C** Dicit ei
 vnus ex seruis pontificis, cognat⁹ eius
 cuius abscidit Petrus auriculam. **S** Non
 ne ego te vidi in horto cū illo? **C** Ite
 rum ergo negauit Petrus: & statim gal
 lus cantauit. Adducunt ergo Iesum a
 Caipha in prætorium. Erat autè ma
 ne. Et ipsi non introierunt in præto
 rium, vt non contaminarentur: sed
 vt manducarent Pascha. Exiuit ergo
 Pilatus ad eos foras, & dixit. **S** Quam
 accusatione affertis aduersus hominè
 hunc? **C** Responderunt, & dixerunt
 ei. **S** Si non esset hic malefactor, non
 tibi tradidissimus eum. **C** Dixit ergo
 eis Pilatus. **S** Accipite eum vos, & se
 cundum legem vestram iudicate eum.
C Dixerunt ergo ei Iudæi. **S** Nobis
 non licet interficere quemquã. **C** Ut
 sermo Iesu impleretur quem dixit: si
 gnificans qua morte esset moriturus.
 Introiuit ergo iterum Pilatus in præ
 torium, & vocauit Iesum, & dixit ei.
S Tu es rex Iudæorum? **C** Respondit

Ies. ✠ **A**temetipso hoc dicis, an alij tibi dixerunt de me? **C** Respondit Pilatus. **S** Nanq uid ego Iudæus sum? Gens tua, & pontifices tradiderunt te mihi. Quid fecisti? **C** Respondit Iesus. ✠ **R**egnum meum nõ est in hoc mudo. Si ex hoc mudo esset regnũ meum ministri mei utiq; decertaret, vt non traderet Iudæis. Nunc autẽ regnum meũ non est hinc. **C** Dixit itaq; ei Pilatus. **S** Ergo rex es tu? **C** Respondit Iesus. ✠ **T**u dicis, quia rex sum ego. Ego in hoc natus sum, & ad hoc veni in mundũ, vt testimoniũ p̄hibeam veritati. Omnis qui est ex veritate, audit vocem meã. **C** Dicit ei Pilatus. **S** Quid est veritas? **C** Et cum hoc dixisset, iterum exiit ad Iudæos, & dicit eis: **S** Ego nullam inuenio in eo causam. Est autem consuetudo vobis, vt vnum dimittam vobis, in Pascha. Vultis ergo dimittam vobis regẽ Iudæorum? **C** Clamauerũt rursus omnes dicentes. **S** Non hũc, sed Barabbam. **C** Erat autem Barabbas latro. Tunc ergo apprehendit Pilatus Iesum, & flagellauit. Et milites plectentes coronã de spinis, imposuerunt capiti eius: & veste purpũrea circundederunt eum. Et veniebant ad eum, & dicebant. **S** Ave Rex Iudæorum. **C** Et dabant ei à lapas. Exiit iterum Pilatus foras, & dicit eis. **S** Ecce adduco eum vobis foras: vt cognoscatis, quia in eo nullam causam inuenio. **C** Exiit ergo Iesus portans spineam coronã, & purpureum vestimentum. Et dicit eis. **S** Ecce homo. **C** Cũ ergo vedissent eũ pon-

tifices & ministri, clamabant, dicentes. **S** Crucifige, crucifige eum. **C** Dicit eis Pilatus. **S** Accipite eum vos, & crucifigite. Ego enim non inuenio in eo causam. **C** Responderunt ei Iudæi. **S** Nos legem habemus: & secundum legem debet mori, quia filiũ Dei se fecit. **C** Cum ergo audisset Pilatus hũc sermõnem, magis tũruit. Et ingressus est prætorium iterum: & dicit ad Iesum. **S** Vnde es tu? **C** Iesus autẽ responsum non dedit ei. Dicit ergo ei Pilatus. **S** Mihi non loqueris? Nescis, quia potestatem habeo crucifigere te & potestatem habeo dimittere te? **C** Respondit Iesus. ✠ non haberes potestatem aduersum me vllam, nisi tibi datum esset de super. Propterea quia me tradidit tibi, magis peccatũ habet. **C** Et exinde quærebat Pilatus dimittere eũ. Iudæi autem clamabant, dicentes. **S** Si hũc dimittis non es amicus Cæsaris. Omnis enim qui se regem facit, contradicit Cæsari. **C** Pilatus autẽ cum audisset hos sermõnes, adduxit foras Iesum, & sedit pro tribunali in loco qui dicit Lithostrotos, Hebræicẽ autem Gabbatha. Erat autẽ Parasceue Paschẽ hora quasi sexta. Et dicit Iudæis. **S** Ecce rex vester. **C** Illi autem clamabant. **S** Tolle, tolle, crucifige eũ. **C** Dicit eis Pilatus. **S** Regẽ vestrum crucifigam? **C** Responderunt pontifices. **S** Non habemus regẽ, nisi Cæsare. **C** Tunc ergo tradidit eis illũ vt crucifigeretur. Susceperũt autem Iesum: & eduxerunt. Et baiulans sibi crucem, exiit in eũ qui dicitur

uariæ locum: Hebraicè autem Gólgotha: vbi eum crucifixerunt: & cum eo alios duos hinc, & hinc, médium autem Iesum. Scripsit auté & titulum Pilátus: & pòsuit super crucé. Erat autem scriptû, Iesus Nazarénus rex Iudæorum. Hunc ergo titulum multi légerunt Iudæorum: quia prope ciuitatem erat locus vbi crucifixus est Iesus. Et erat scriptum Hebraicè. Grecè. & Latínè. Dicebant ergo Piláto pontifces Iudæorum. **S** Noli scribere rex Iudæorû: sed quia ipse dixit: Rex sum Iudæorû. **C** Respondit Pilátus. **S** Quod scripsi, scripsi. **C** Milites ergo cum crucifixissent eum, accepérunt vestiménta eius (& fecérunt quatuor partes, vnicuique míliti partem) & iúnicam. Erat autem tunica in consútilis, res super contécta per totum. Dixérunt ergo adinuicé. **S** Non scindámus eam sed sortiámur de illa cuius sit. **C** Vt scriptúra implerétur, dicens. Partiti sunt vestiménta mea sibi: & in vestem meam miserunt sortem. Et milites qui dem hæc fecérunt. Stabant auté iuxta crucem Iesu mater eius, & soror matris ei⁹, Maria Cléophæ, & Maria Magdalénæ. Cum vidisset ergo Iesus matrem & discipulum stantem quem diligebat, dicit matrè sui. **✠** Múlier, ecce filius tu⁹. **C** Deinde dicit discipulo. **✠** Ecce mater tua. **C** Et ex illa hora accepit eá discipulus in suá. Póstea sciens Iesus quia iam ómnia consummata sunt, vt còsummarétur scriptúra, dicit. **✠** Sitio. **C** Vas ergo pòsitum erat aceto plenum. Illi autem spongiá

plenam aceto, hyssopò circumponentes, obtulerunt ori eius. Cum ergo accepisset Iesus acétum, dixit. **✠** Consummatum est. **C** Et inclinato capite tradidit spiritum.

Hic pausat aliquantulum, & genuflectitur.

Iudæi ergo, quóniam Parasceue erat, vt non remanèrent in cruce còrpora sabbato (erat enim magnus dies ille sabbati) rogauerunt Pilatum vt frangerentur eòrum crura, & tollerentur. Venerunt ergo milites: & primi quidem fregérunt crura, & alterius qui crucifixus est cum eo. Ad Iesum autem cum venissent, vt viderunt eum iam mórtuum, non fregérunt eius crura, sed vnus militum lancea latus eius aperuit, & continuò exiit sanguis & aqua. Et qui vidit, testimoniùm perhibuit: & verum est testimoniùm eius. Et ille scit quia vera dicit: vt & vos credatis. Facta sunt enim hæc, vt scriptúra implerétur. Os non comminuétis ex eo. Et iterum alia scriptura dicit. Vidébunt in quem transfixerunt.

Hic legitur in tono euangelij sine incenso, & luminaribus, & benedictione.

Post hæc autem rogauit Pilatum Ioseph ab Arimathia (eo quòd esset discipulus Iesu, occultus auté propter metum Iudæorum) vt tólleret corpus Iesu. Et permísit Pilátus. Venit ergo, & tulit corpus Iesu. Venit autem & Nicodémus, qui vénerat ad Iesum nocte primúm, ferens mixturam myrrhæ & áleos, quasi libras

centum. Acceperunt ergo corpus Iesu, & ligauerunt illud linteis cum aromatibus: sicut mos est Iudæis, sepelire. Erat autem in loco ubi crucifixus est, hortus: & in horto monumentum nouum, in quo non dum quisquam positus erat. Ibi ergo propter Parasceuem Iudæorum, quia iuxta erat monumentum, posuerunt Iesum.

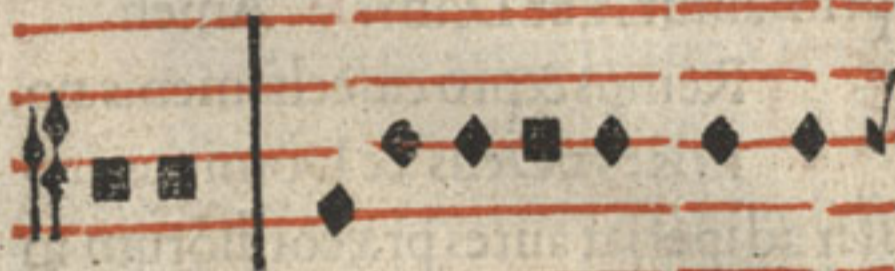
Deinde sacerdos stans in cornu epistolæ, incipit absolutè.

Orémus, diuinitissimi no-

bis pro ecclesia sancta

Dei: ut eam Deus & Dò-

minus noster pacificare, a-

dunare, & custodire dignè

tur: toto orbe terrarum subii-

ciens ei principatus & po-

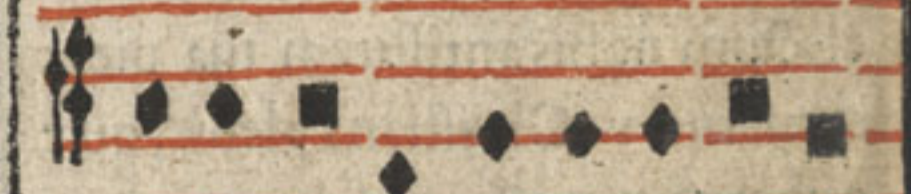
testates: detque nobis quie-

tam & tranquillam vitam

de gentibus, glorificare

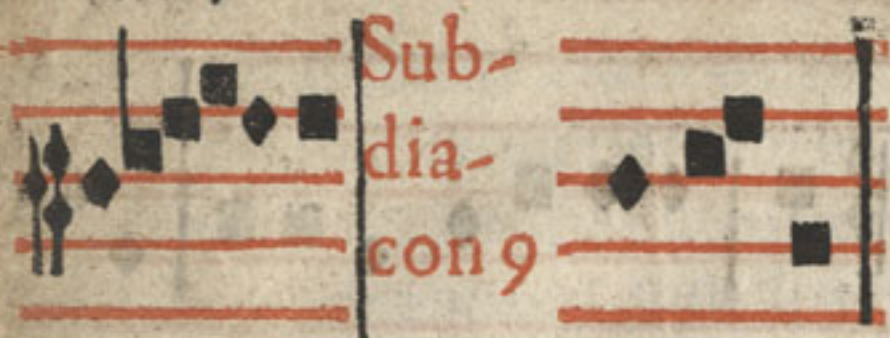
Deum patrem omnipotentem

Diaconus.

Orémus.

Flectat

9 genua. **R.** Leuate.

Oratio cantatur in tono orationis missæ. Hic modus seruatur in subsequentibus.

Omnipotens sempiternæ Deus: qui gloriam tuam omnibus in Christo gentibus reuelasti: custodi opera misericordiæ tuæ: ut ecclesia tua toto orbe diffusa, stabili fide in confessione tui nominis perseueret. Per eundem Dñm nostrum Iesum Christum filium tuum: qui tecum uiuit & regnat, in unitate spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. **R.** Amen.

Oremus & pro beatissimo Papa nostro **N.** ut Deus & Dñs noster qui elegit eum in ordine episcopatus, saluum atque incolumen custodiat ecclesiæ suæ sanctæ, ad regendum populum sanctum Dei. **O**remus.

Flectamus genua. **R.** Leuate.

Omnipotens sempiternæ Deus, cuius iudicio uniuersa fundantur: respice propitius ad preces nostras: & electum nobis antistitem tua pietate conserua: ut Christiana plebs, quæ te gubernatur auctore, sub tanto pontifice, credulitatis suæ meritis augeatur. Per Dñm nostrum Iesum. **R.** Amen.

Oremus & pro omnibus Episcopis, presbyteris, Diaconibus, Subdiaconibus, acolythis, exorcistis, lectoribus, ostiarijs, confessoribus, vir

ginibus, uiduis: & pro omni populo sancto Dei. **O**remus.

Flectamus genua. **R.** Leuate.

Omnipotens sempiternæ Deus, cuius spiritu totum corpus ecclesiæ sanctificatur, & regitur: exaudi nos pro uniuersis ordinibus supplicantes: ut gratiæ tuæ munere ab omnibus tibi gradibus fideliter seruiatur. Per Dñm. **R.** Amen.

Oremus & pro Christianissimo Imperatore nostro **N.** ut Deus & Dñus noster subditas illi faciat omnes barbaras nationes, ad nostram perpetuam pacem. **O**remus.

Flectamus genua. **R.** Leuate.

Omnipotens sempiternæ Deus, in cuius manu sunt omnium potestates, & omnium iura regnorum: respice ad Romanum benignus imperium: ut gentes, quæ in sua feritate confidunt, potentiæ tuæ dextera comprimantur. Per Dñm. **R.** Amen.

Oremus & pro catechumenis nostris: ut Deus & Dñus noster adaperiat aures precordiorum ipsorum, ianuamque misericordiæ: ut per lauacrum regenerationis, accepta remissione omnium peccatorum, & ipsi inueniantur in Christo Iesu Domino nostro. **O**remus.

Flectamus genua. **R.** Leuate.

Omnipotens sempiternæ Deus: qui ecclesiam tuam noua semper prole fecundas: auge fidem & intellectum catechumenis nostris: ut renati fonte baptismatis, adoptionis tuæ filijs aggregentur. Per Dñm. **R.** Amen.

O Remus dilectissimi nobis, Deum patrem omnipotentem, ut cunctis mundum purget erroribus: morbos auferat: famem depellat: aperiat carceres: vincula dissoluat: peregrinantibus reditum: infirmantibus sanitatem: nauigantibus portum salutis indulgeat. **O** remus.

Flectamus genua. **R.** Leuate.

O Mnipotens sempiternus Deus, moestorum consolatio, laborantium fortitudo: perueniatur ad te preces de quacunque tribulatione clamantium: ut omnes sibi in necessitatibus suis misericordiam tuam gaudeant affuisse. Per Dominum. **R.** Amen.

O Remus & pro hereticis, & schismaticis: ut Deus & Dominus noster eruat eos ab erroribus uniuersis: & ad sanctam matrem ecclesiam catholicam atque apostolicam reuocare dignetur. **O** remus.

Flectamus genua. **R.** Leuate.

O Mnipotens sempiternus Deus, qui saluas omnes, & neminem vis perire, respice ad animas diabolica fraude decéptas: ut omni hæretica prauitate depósita, errantium corda respiscat: & ad veritatis tuæ redeant unitatem. Per Dominum. **R.** Amen.

O Remus & pro perfidis Iudæis: ut Deus & Dominus noster auferat velamen de cordibus eorum: ut & ipsi agnoscant Iesum Christum Dominum nostrum.

Nō respōdetur Amē. sed statī dicitur.

O Mnipotens sempiternus Deus, qui etiam Iudaicam perfidiam

à tua misericordia nō repellis: exaudi preces nostras, quas pro illius populi obsecratione deferimus: ut, agnita veritatis tuæ luce, quæ Christus est, à suis tenebris eruantur. Per eundem Dominum. **R.** Amen.

O Remus & pro paganis: ut Deus omnipotens auferat iniquitatem à cordibus eorum: ut relictis idolis suis, conuertantur ad Deum uiuum & verum, & unicum filium eius Iesum Christum Deum & Dominum nostrum: cum quo uiuit & regnat cum spiritu sancto Deus, per omnia secula seculorum.

Non respondetur Amen. O remus.

Flectamus genua. **R.** Leuate.

O Mnipotens sempiternus Deus, qui non mortem peccatorum, sed vitam semper inquiris: suscipe propitius orationem nostram: & libera eos ab idolorum cultura: & aggrega ecclesie tuæ sanctæ, ad laudem & gloriam nominis tui. Per Dñm. **R.** Amen.

Completis orationibus. Sacerdos deposita calula, procedit ad cornu epistolæ, & ibi in posteriori parte anguli altaris accipit crucem à ministris sibi præparatam, quam uersa facie ad chorū, à summitate parū discooperit, incipiens solus añam. Ecce lignū crucis. Ab illo loco in area iuuatur in cantu à ministris usq; ad Venite adorēmus. Choro uerò cantate Venite adorēmus omnes se prosternunt. Deinde procedit ad anteriorem partē anguli eiusdē cornu epistolæ: & discooperiens amplius Crucem, eleuans eam paulisper altius, quàm prius, accipit. Ecce lig

num Crucis. alij cantantibus & adorantibus, ut sup. Deinde sacerdos procedit ad mediū altaris: & discooperiens Crucem totaliter; ac eleuādo eam tertio, alius incipit. **Ecce lignum crucis.** alij cantantibus, & adorantibus, ut supra. Postea sacerdos deponit Crucē in loco ad hoc preparato ante altare.

Ecce lignum crucis

in quo salus mundi pepen-

dit.

Veni-

te adoremus.

Deinde deponit calceamenta: & accedit ad adorandum Crucē, ter genua flectens ante deo scularionem Crucis. Hoc facto, reuertitur, & accipit calceamenta, & Casulā. Postmodū Ministrū altaris: deinde alij, ter genib⁹ flexis, ut dictū est, crucē adorāt. Interim

dum fit adoratio crucis cantantur in propria, & alia quæ sequuntur totaliter, vel in parte, prout multitudo adorantium vel paucitas requirit: hoc modo. Duo cantores cantant in medio chori. **vers. Pópule meus.** vsque ad **Agios otheos.** **vers. Pópule meus** quid feci tibi? aut in quo contristavi te, responde mihi? **vers. Quia** eduxi te de terra **Aegypti:** parasti crucem saluatori tuo. **Unus chorus cantat.** **Agios otheos.** **Alius chorus respondet.** **Sanctus Deus.** **Primus chorus.** **Agios ischyros.** **Secundus chorus.** **Sanctus fortis.** **Primus chorus.** **Agios athanatos** eleison imas. **Secundus chorus.** **Sanctus & immortalis miserere nobis.** Postea duo de secundo choro cantant. **vers. Quia** eduxi te per desertū quadraginta annis: & manna cibavi te, & introduxi te in terrā satis optimā. **Chori respondent alternatim** **Agios otheos &c.** **Sanctus & immortalis &c.** Ita tamē, quod primus chorus semper repetit, **Agios.** Deinde duo de primo choro cantant. **vers. Quid** ultra debui facere tibi, & non feci? Ego quidem plantavi te vineam meam speciosissimā: & tu facta es mihi nimis amara: aceto namque situm meam potasti: & lancea perforasti latus saluatori tuo. **Itē chori alternatim respondent.** **Agios otheos.** **Sanctus, &c.** **Versus sequentis improprie** à duobus cantoribus alternatim cantatur, utroq; choro simul repetente post quemlibet versū. **Pópule meus.** vsq; ad **Quia** eduxi te de terra **Aegypti.** Incipiunt impropria. Duo de Secundo

Secundo choro cantant. & Ego propter te flagellavi Ægyptū cū primo gēnitis suis: & tu me flagellatum tradidisti. **Chorus repetit.** Popule meus. **Duo de primo choro.** & Ego eduxi te de Ægypto, demerso Pharaōne in mare rubrum: & tu me tradidisti principibus sacerdotum. **Chorus.** Popule meus. **Duo de secundo choro.** & Ego ante te aperui mare: & tu aperuisti lancea latus meum. **Chorus.** Popule meus. **Duo de primo choro.** & Ego ante te præiui in columna nubis: & tu me duxisti ad prætorium Pilati. **Chorus.** Popule meus. **Duo de secundo choro.** & Ego te pavi manna per desertum: & tu me cæcidisti alapis, & flagellis. **Chorus.** Popule meus. **Duo de primo choro.** & Ego te potavi aqua salutis de petra: & tu me potasti felle, & aceto. **Chorus.** Popule meus. **Duo de secundo choro.** & Ego propter te Cananæorum regis percussi: & tu percussisti arundine caput meum. **Chorus.** Popule meus. **Duo de primo choro.** & Ego dedi tibi sceptrum regale: & tu dedisti capiti meo spineam coronam. **Chorus.** Popule meus. **Duo de secundo choro.** & Ego te exaltaui magna virtute: & tu me suspendisti in patibulo crucis. **Chorus.** Popule meus. **Hæc antiphona.** Crucem tuam adoramus. **cum psalmo.** Deus misereatur nostri. **cantatur communiter, & repetitur immediatè Añs. Post. vers.** Añs Crucem tuam adoramus Domine: & sanctam resurrectionem tuam laudamus, & glorificamus. Ecce enim

propter lignum venit gaudium in uniuerso mundo. **Psalmus.** Deus misereatur nostri, & benedicat nobis: illuminet vultum suum super nos, & misereatur nostri. **Deinde Hym.** Crux fidelis. **Cum versibus Hymnorum sequentium.** Pange lingua. Lustris sex qui iam. **Et cum repetitionibus: vt inferius ponuntur pro dispositione Cantorum.** **Hym.** Crux fidelis, inter omnes arbor vna nobilis: nulla sylua talem profert fronde, flore, germine. Dulce lignum, dulces clauos, dulce pondus sustinet. **Hym.** Pange lingua gloriosi prælium certaminis, & super crucis trophæo dic triumphum nobilem; qualiter redemptor orbis immolatus vicerit. **Repetitur.** Crux fidelis. **vsq;** Dulce lignum. **Et sic fit quoties repetitur.** Crux fidelis. **vers.** De parietis protoplasti fraude factor condoles: quando pomi noxialis morfu in mortem corruit: ipse lignum tunc notauit, damna ligni vt solueret. **Repetitur.** Dulce lignum. **vers.** Hoc opus nostræ salutis ordo depoposcerat, multiformis proditoris ars vt artem falleret: & medelam ferret inde, hostis unde delererat. **Repetitur.** Crux fidelis. **vers.** Quando venit ergo sacri plenitudo temporis, missus est ab arce patris natus, orbis conditor: atque ventre virginali caro factus prodiit. **Repetitur.** Dulce lignum. **vers.** Vagit infans inter arcta conditus præsepia: membra pannis inuoluta virgo mater alligat, & manus, pedesque crura stricta cingit fascia. **Repetitur.** Crux fidelis.

Alius Hymnus. **L**ustris sex, qui iam peractis, tempus implens corporis: se volente natus ad hoc passioni deditus: agnus in cruce leuatur immolandus stipite. **Repetitur Dulce lignum.**
Vers. Hic acetū, fel, arundo, supra, clauis, lancea, mite corpus perforatur: sanguis, vnda profluit: terra, potus, astra mundus, quo lauantur flumine. **Repetitur.** **C**ruce fidelis. **Vers.** Flecte ramos arbor alta: tesa laxa viscera: & rigor letescat ille, que dedit natiuitas: ut superni membra regis miti tendas stipite. **Repetitur.** Dulce lignū. **Vers.** Gloria & honor Deo usque; quaque; altissimo, vna patri filioque; inclito paraclyto, cui laus est & potestas, per æterna sæcula. Amen.

Circa finem adorationis Crucis, accenduntur candellæ super altare: & diaconus accipiens bursam corporalium extendit corporale more solito: & finita adoratione, Crucem reuerenter accipit, & reportat ad altare. Postea ordiatur processio ad locū, vbi pridie Sacramentum repositū fuerat. Præcedit Crux inter duos Acoluthos deferentes candelabra cū cereis accensis, & Clerus per ordinem, vltimus Sacerdos cum ministris. Cū peruentū fuerit ad locū Sacramenti, accenduntur intorticia, quæ non extinguantur nisi Post assumptionem Sacramenti: & Sacerdos genuflectit ante Sacramentum, orat aliquantulum: Diaconus interim aperit capsulam, in qua reconditum est Corpus Domini: Postea Sacerdos imponit incensum in duobus thuribus, Diacono nauiculam ministrante: & genu-

flexus incensat Sacramentum: deinde Diaconus extrahens calicem cum Sacramento de capsula, dat ad manus Sacerdotis, & tegit extremitatibus veli quod humeros Sacerdotis circumdat: & procedunt ordine quo venerunt: defertur baldachinum super Sacramentum: & duo acoluthi cum thuribus continuè Sacramentum incensant: interim cantatur Hymnus. **Vexilla regis prædeunt. Cū venerit Sacerdos ad altare, posito super illud Sacramentum, genuflexus, rursus incensat, & accendens ponit hostiam super patenam quam Diaconus tenet: Deinde accipiens patenam cum Sacramento de manu diaconi, hostiam sacram ponit super corporale nihil dicens: interim Diaconus imponit vinū in calicem, & subdiaconus aquam: Sacerdos accipiens calicem à Diacono, ponit super altare nihil dicens, & Diaconus illum cooperit: deinde imponens incensum in thuribulo, incensat oblata & altare more solito, dicens.**

Incensum istud à te benedictum, ascendat ad te Domine: & descendat super nos misericordia tua.

Cum incensat altare, dicit.

Dirigatur, Domine, oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: eleuatio manuum mearum sacrificium vespertinum. Pone Domine, custodiam ori meo, & ostium circumstantiæ labiis meis: ut non declinet os meum in verba malitiæ, ad excusandas excusationes in peccatis

Quando reddit thuribulum Diacono dicit.

Accendat in nobis Dóminus ignem sui amóris, & flammam æternæ charitátis, Amen.

Postea lauat manus, nihil dicēs: de inde in medio altaris inclinatus dicit.

In spíritu humilitátis & in ánimo contríto suscipiámur Dómine à te: & sic fiat sacrificium nostrum in conspéctu tuo hódie, vt placeat tibi Dómine Deus.

Deinde versus ad populum, dicit.

Orate fratres, vt meum ac vestrú sacrificiú, acceptabile fiat apud Deum patrem omnipoténtem.

Consequenter, omíssis aliis, dicit.

Orémus. Præcéptis salutari-

bus móniti, & diuina in-

stitutióne formátí, au dē-

mus dicere. Pa ter noster

qui es in cælis: sanctificetur

nomē tuū. Aduéniat reg-

nū tuū. Fiat volūtas tua:

sicut in cælo & in terra.

Panē nostrū quo tidiānū da-

nobis hodie. Et dimitteno-

bis debitanostra. Sicut &

nos dimittim⁹ debitorib⁹

nostris. Et ne nos inducas

in tentatiōnē. *℞.* Sed li-

bera nos á malo.

Sacerdos sub silentio dicit Amen. in eadem voce qua dixit Pater noster, absolute sine Orémus. in tono orationis Missæ dicit vnisona voce.

Libera nos, quæsumus, Dómine, ab ómnibus malis, præteritis, præsentibus, & futuris: & intercedente beata & gloriósa semper virgine Dei genitríce Maria, cum beatis apostolis tuis Petro & Paulo, atque Andréa & ómnibus sanctis: da propítius pacē in diebus nostris: vt ope misericordiæ tuæ adiuti, & à peccato simus semper liberi, & ab omni perturbatiōne securi. Per eundem Dñm nostrum Iesum

Christum filium tuū: qui tecū viuit & regnat, in vnitate spíritus facti, Deus: per ómnia sæcula sæculórum. *℞. Amē.*

Tunc celebrans facta reuerentia vsque ad terram, Sacramentum in dexteram accipit, & eleua, vt videri possit à populo: & statim diuidit in tres patres, quarū vltimam mittit in calicē more solito, nihil dicens. Pax Dómini nō dicitur, nec Agnus Dei, nec pacis osculū datur. Postmodū prætermissa oratione Dómine Iesu Christe qui dixisti, quia facit mentiōnē de pace: & oratione Dñe Iesu Christe fili Dei viui, quia facit mentiōnē de sanguine: dicit tantū orationē sequentē.

Percéptio còrporis tui, dómine Iesu Christe, quod ego indignus sum mere præsumo, non mihi proueniat in iudicium & condemnationem: sed pro tua pietate profit mihi ad tutamētum mentis & còrporis, & ad medelā percipiendam. Qui viuis & regnas cū Deo patre, in vnitate spíritus sancti Deus: per ómnia sæcula sæculórum.

Accipit pátenam cū corpore Christi: & cū maxima humilitate & reuetētia dicit. *P*anem cælēstem accípiam, & nomen Dñi inuocabo. *percutiat pectus suū, ter dicens.* Dñe, non sum dignus, vt intres sub tectum meum. sed tantum dic verbo, & sanabitur anima mea. *Postea signat se sacramento, dicens.* Corpus Dñi nostri Iesu Christi custódiat animam meam in vitam ætērnā. Amen. Tunc sumit corpus reuerenter. Deinde omisis omnibus quæ dici solent ante sumptionem calicis,

licis, immediatè particulam hostiæ cū vino reuerenter sumit de calice. Postea, more solito facta alutione digitorum, stans in medio altaris dicit. Quod ore sumpsimus, Dōmine, pura mente capiāmus: & de mūnere temporali fiat nobis remēdium sempiternum. **Non dicitur. Corpus tuum Dōmine, nec Postcōmuniō, nec Placeat, nec datur benedictio: sed facta purificatione, Sacerdos cum Ministris discedit: & dicuntur Vesperæ sine cantu & denudatur altare.**

SABBATHO SANCTO.

Statio ad sanctum Ioannem.
in Laterano.

Hora competenti cooperiuntur altaria, & dicuntur Horæ. Interim excutitur ignis de lapide, & acceditur. Dicta verò Nonna, Sacerdos indutus amictu, Alba, Cingulo, Stola, & pluuiali violaceo, astantibus sibi Ministris cum cruce, aqua benedicta, & incenso, benedicit nouum ignem, dicēs. **V. Dōminus vobiscum. R. Et cum spīritu tuo.**

Oremus.

Deus, qui per filium tuum, angularem scilicet lapidem, claritatis tuæ fidelibus ignem contulisti productum ex silice, nostris pro futurū vfi bus: nouum hūc ignem sanctifica & concēde nobis: ita per hæc festa Paschalia, cēlestibus desiderijs inflammari: vt ad perpētūæ claritātis, puris mētibus, valeāmus festa pertingere. Per

eūdem Dñm nostrum. **R. Amen.**

Oremus.

Oratio.

Dominè Deus, pater omnipotēs lumen indeficiens, & sancte conditor omnium lūminum: bene **✠** dic hoc lumen, quod à te sanctificatū atq; benedictum est: qui illuminasti omnē mundum, vt ab eo lumīne accendāmur, atque illuminēmur igne claritātis tuæ: vt sicut illuminasti Mōysen exeūntem de Ægypto: ita illumines corda & sensus nostros: vt ad vitam æternam mereāmur peruenīre. Per Christum Dñm nostrum. **R. Amen.**

Oremus.

Oratio.

Domine sancte, pater omnipotēs æternæ Deus benedictus nobis hunc ignē in nōmine tuo, & vnigēniti filij tui, Dei ac Dōmini nostri Iesu Christi, & Spiritus sancti, cooperari dignēris: & adiuua nos. Qui viuīs & regnas cum eōdem vnigēnitō tuo & spīritu sancto Deus: per omnia sæcula sæculorum. **R. Amen.**

Deinde benedicit quinque grana incensi ponenda in cereo: dicens hanc orationem. **Oratio.**

Veniat, quæsumus, omnipotens Deus, super hoc incensum largita tuæ bene **✠** dictiōnis infusio: & hūc noctūrnū splendōrem inuisibilis regenerato accēde: vt non solū sacrificiū quod hac nocte litātum est, arcana lūminis tui admistiōne refulgeat: sed in quocūque loco huius sanctificatiōnis mysterio fuerit deportātum, expulsa diabōlicæ fraudis nequitia, virtus tuę maiestātis assistat. Per Chri